National Library of Canada
Collection Development Branch.
395 Wellington Str. Order sent
Ottawa, Ont. K1A 0N4

National Library
Bibliothèque Nationale
JUIL JULY 8 1983
NEWSPAPER DIVISION
DIVISION DES JOURNAUX

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

Nr. 26 (1739) 1983 | NELJAPÄEVAL, 30. JUUNIL — THURSDAY, JUNE 30 | XXXIV aastakäik

Rahvatantsurühm „Kuppari" Montrealist esines Karavani Tallinna Paviljonis. Vasakult: Toomas Puhvel, Susan Sillaots, Allan Langvee, Epp Luik, Ain Vaus, Ingrid Mikk, Peeter Rammus, Linda Kukk, Markus Pedriks, Ülle Leitham. Jaanipäeval laulis „Estonia" segakoor dr. R. Toi juhatusel. Foto — O. Haamer

Rahvast Karavanil vähem

Pärast üheksa päeva kestnud pingutavat tegevust korraldajatele ja esinejatele sulges Karavani Tallinna Paviljon oma uksed teadmatuses, kuidas üritus lõppes majanduslikult. Nagu majandusjuht H. Mäeste ütles „Meie Elu", selgub see paari nädala pärast kui kõik arved on esitatud ja tulud laekunud.

Külastajate arv, mis nädala algul oli kasin kasvas viimastel päevadel umbes sama suureks kui eelmisel nädalalõpul. Eriti hoogsaks läks tegevus, kui mängiti tantsmuusikat ja valiti neljapäeval „Mr. Tallinnaks" Ivar Lukksepp H. Mäeste hindab kõrgelt esinejate ja tegelaste vaeva, kelledest üsna mitmed ilma puhkepausita ruttasid edasi Lääneranniku Eesti Päevadele. Ta arvab, et Tallinna Paviljon oli tõhusaks eelseiva Esto tutvustajaks.

Mis puutub majanduslikku külge, siis tõenäolikult üldises olukorras ja kuumast ilmast tingitult oli rahva osavõtt Rahvusvahelisest Karavanist üldiselt väiksem kui tavaliselt.

Paavst lahkus Poolast

Möödunud nädalal lõppes paavst John Paul II külaskäik Poolasse. See tõmbas kokku miljonid inimesed üle maa ja paavsti tervitati mitte üksi kui kiriku vaimset juhti vaid rohkem kui rahvuslikku kangelast, kes ei kartnud nõuda valitsuselt suuremat vabadust rahvale. Veel enne ärasõitu kohtas teda Krakovis Poola valitsuse juht kindral Jaruzelski, näitamaks, et tema on Poola valitsuse juht ja kirikul tuleb seda arvestada. Valitsuse poolt tunnustamata „Solidaarsuse" juhile Lech Walesale anti luba perekondlikuks kokkusaamiseks paavstiga pärast seda kui Jaruzelski oli kõnelenud paavstiga. Nähtavasti Jaruzelski nõudis ja sai kinnituse paavstilt, et kokkusaamisel Lech Walesaga ei puudutata Poola sisepoliitilisi küsimusi.

Lech Walesa perekondlikust kokkusaamisest paavstiga ei ole ilmunud ühtegi kirjeldust ja keegi kõrvalistest isikutest ei viibinud selle kokkusaamise juures.

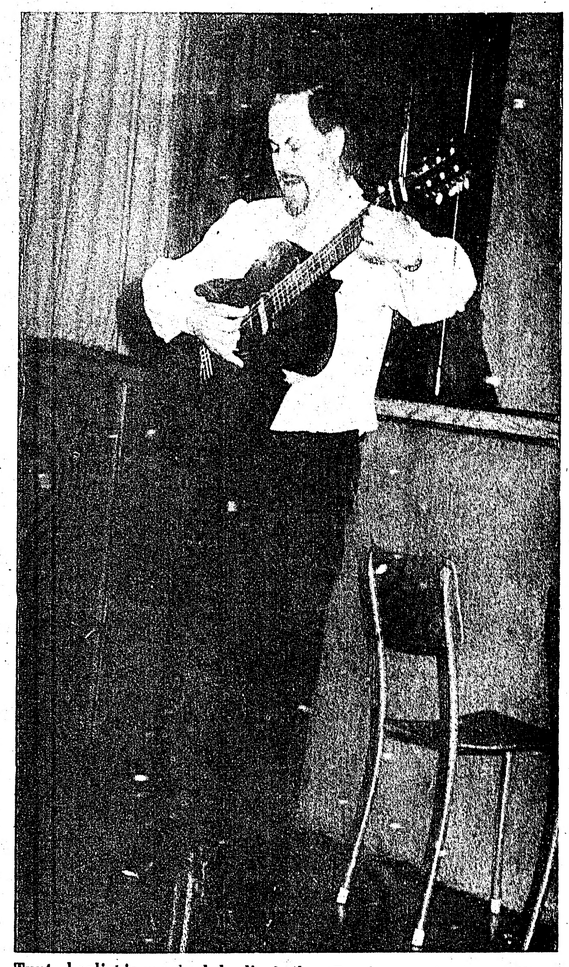

Tuntud solist ja meeleolulaulja Andres Raudsepp esinemas Tallinna Paviljonis. Foto — O. Haamer

1500 osavõtjat

Lääneranniku Eesti Päevad avati säravas päikesepaistes

SAN FRANCISCO („Meie Elu" kaastööliselt) — XVI Lääneranniku Eesti Päevad avati esmaspäeval säravas päikesepaistes piduliku tseremooniaga Cox Staadionil, kuhu oli kogunenud umbes 1500 inimest mitmest maailmakaarest, neist üle saja Torontost.

Jahedavõitu ilm muutus avaaktuse ajaks, tõstes pidustustele mitmelt poolt kogunenud külalistele, kaugemalt neist Austraaliast. Torontost tuli buss 46 reisijaga, poolesajaline lennugrupp ja mitmed omaette.

San Francisco ülikool muutus üleöö „eesti linnaks" kus kõikjal kõlas emakeel.

Kui pühapäev kulus peamiselt registreerimiseks ja tutvunemiseks, siis nädala algul olid pidustused juba hoos, jõudes kõrgpunktile esmaspäeva pärastlõunal avaaktusega. Sinimust-valgete lippudega palistatud tribüünil toimus avatseremoonia defilee ja tervitustega. Tervitusi tõid E.V. konsul dr. A. Roos New Yorgist, Esto 84 peakomitee esimees T. Metsala Torontost, EKN abiesimees W. Pent Ottawast j.t. Tervitused olid ka Kalifornia kubernerilt ja San Francisco linnapealt.

Avaaktuse ajal, millest osavõtjaid oli umbes 1500, tiirles linna kohal lennuk vedades taevalaotuses hiigelkirjas: „TERE TULEMAST! FREEDOM FOR ESTONIA!"

Kl. 4 p.l. avati kunstinäitus Zhürii oli määranud auhinnad neist 3. auhinnad E. Ruberg'ile ja K. Käärid'ile Kanadast.

Õhtupoolikul andis etenduse ka Toronto Noorte Teatriansambel, esitades Elmar Maripuu näidendi „Esivanemate hääled" kus publikut oli napilt. Pidustused jatkuvad nädala kestel ja lõpevad laupäeval 2. juulil.

Sadakond Balti rahvaste esindajat Valges Majas

President Reagan kinnitas taas eesti, läti ja leedu rahvaste õigust vabadusele

Erakordse kuumuse leitsakus kogunesid USA Balti rahvaste esindajad 13. juunil president R. Reagani kutsel Washingtoni D.C., et elada kaasa 9. skp. Kongressilt vastu võetud resolutsiooni seadusepärasele kehtestamisele Balti Vabaduspäevaks. Kogunenuid oli pisut üle saja, enamuses leedulased.

Eestlasi oli kohal umbes 15, eesotsas E.V. esindaja E. Jaaksoni, ÜEKN esimehe L. Savi, „ERKÜ esim. J. Simonsoni ja mainitud resolutsiooni vastuvõtmist Senatis ja Esindajatekojas organiseerinud Balti Vabadusliidu eestipoolsete esindajate A. Piirisilla ja E. Jõgisega Kaliforniast. Kohal oli ka ÜE Naisliidu esin, J. Kurman, Balti Komiteest M. Kari ja esindajaid Kesk-Läänest j.m.

Ettenähtud kava kohaselt toimus algul Valge Maja kõrval oleva administratiivhoone auditooriumis rohkete kõnelejatega sissejuhatav osa. Esinesid Valge Maja, Välisministeeriumi, Kaitseministeeriumi ja Riikliku Julgeoleku Nõukogu esindajad, andes ülevaateid poliitilisest olukorrast ülemaailmselt ja siis spetsiaalselt Kesk- ja Ladina-Ameerika maades ja N.Liidu mõjupiirkonnis. Ühenduses viimasega riivati Balti probleeme korduvalt, millistes omistati neist head arusaamist ja Balti rahvaste vabaduspüüdlustele kooskõlas olevat suhtumist. Samas võimaldati ka küsimuste esitamist, mida kasutati elavalt, mõnedki sõnavõtjad aga ei eitanudki mitte küsimusi vaid kasutasid võimalust oma vaadete esitamiseks. Hämmastava paneva tunde tekitas paljudele lähem informatsioon sellest kuidas N.Liit organiseerib n.ü. USA lõunatiiva alla omi baase ning organiseerib seal partisanisõja jõuke ning mooduseid kommunismi levitamiseks.

PRESIDENT KÕNELES

Järgnevalt koguneti Valges Majas State Dining Room'is, kus pakuti kokteiljooke ja suupisteid. Seejärele juhiti delegatsioonid n.n. East Room'i. peatselt saabuv president võeti vastu kauakestva tugeva aplausiga.

Väikene 9.a. vanune eesti tütarlaps (Roosild) ulatas presidendile kimbu roose, millist hetke saatis kõigi arvukalt kohal olevate TV-kaamerate surin ja fotoaparaatide valgustusvälgud. Presidendi seljataha asetus grupp Kongressiliikmeid, nende hulgast kes on kaassponsoreiks Balti Vabaduspäeva resolutsioonile. (Pre-

(Järg lk. 3)

Vastuolud PLO-s

Bekaa orus asuvad PLO väeosad on omavahel sõjas tulevase poliitika suhtes. Ühed loevad endid mõõdukamateks ja soovivad Palestiina kodumaa küsimuse lahendamist läbirääkimiste ja kokkulepete abil, teised sõjalise jõuga palestiinlaste kodumaa vabastamist. Seda osa PLO-st nähtavasti toetab suuremal määral N. Liit. Ka Süüria valitsus toetab seda PLO osa, sest N. Liidu mõju on suur Süürias kes saab N. Liidult kogu oma sõjalise varustuse. Arvatavasti N. Liidu survel Süüria valitsus saatis maalt välja PLO juhi Yasser Arafati. Temale anti aega 6 tundi maalt lahkumiseks. Arafat ruttas Tshehhoslovakkiasse, kus kommunistlike maade valitsuste esindajad olid koos nõupidamiseks, kuidas võidelda rahu heaks maailmas.

Prahast sõitis Arafat Tuneesiasse ja seal selgus, et Süüria valitsus on pehmendanud oma hoiakut Arafati suhtes. Võimalik, et temal lubatakse tulla tagasi Damaskusesse. PLO peakorter Damaskuses on alles aga vahtkond selle juures on teadmatuses oma tuleviku suhtes.

„MEIE ELU" toimetus ja talitus on suletud reedel, 1. juulil Kanada päeva puhul.

Küüditatute mälestusaktus Stuttgardis

GEISLINGEN („Meie Elu" kaastööliselt) — Süüdistusaktiks N. Liidu vägivallavalitsuse vastu ja eestpalveks küüditatud baltimaalastele kujunes Bad Cannstattis peetud inimõiguste päev, mis oli korraldatud Suur-Stuttgardi ruumis paikneva kolme balti rahvusgrupi ühise üritusena 12. juunil. Selleks puhuks oli nägusasse Kolpingshausi suurde saali kogunenud umbes 200 baltimaalast, enamusec elavad tunnistajad 42. a. tagasi sooritatud vägivallaaktile.

Pidulik talitus algas ökumeenilise jumalateenistusega, kus olid kaastegevad leedu piiskop Lääne-Euroopas dr. Antanas Deksnys, läti praost Elmars Rozitis ja eestlaste poolt pastor Hugo Jaanus.

Päevakohase ja kaasakiskuva kõne pidas Saksa liidupäevaliige Hans Klein Münchenist. Ta toonitas oma kõnes, et kogu maailma vabad rahvad peavad välja astuma rahvaste eneseemääramisõiguse eest, mida ei taha aktsepteerida tänapäeva suurim koloniaalvõim N. Liit. Kõneleja meenutas saatuslikku Molotov-Ribbentropi pakti, küüditamisi Balti riikides ja lepingute rikkumisi N.Liidu poolt. Balti riigid on musternäiteks N. Liidu maailmavallutamise taktikale. H. Klein kinnitas, et Saksa Liidu vabariik ei tunnusta Balti riikide annekteerimist hoolimata sõlmitud rahulepingust a. 1956 ja idalepingust a. 1970. Ka praegune Saksa valitsus ei kavatse seda vägivallakati tunnustada, vaid tahab astuda välja rahvaste eneseemääramisõiguse ja inimõiguste eest kogu maailmas.

Järgnesid lühireferaadid olukorrast Balti riikidest tänapäeval. Eestlaste osas andis lühiülevaate dr. Jüri Kuke saatusest Leila Nichtig.

Aktusele andsid väärika raami folkloorietekanded kõigilt balti gruppidelt. Stuttgardi eesti rahvatantsutrupp „Kungla Rahvas" J. Kriisi juhatusel esitas kolm rahvatantsu. Rahvariides noortekoor laulis kaks laulu. Lätlaste poolt esitati rahvatantse ja leedulased esinesid soololaulude ja duettidega.

tantse ja leedulased esinesid soololaulude ja duettidega.

Lõppsõnas tänas Aita Kalnins kõiki osalejaid ja külalisi. Aktus helilindistati Radio Free Europe poolt.

-kk

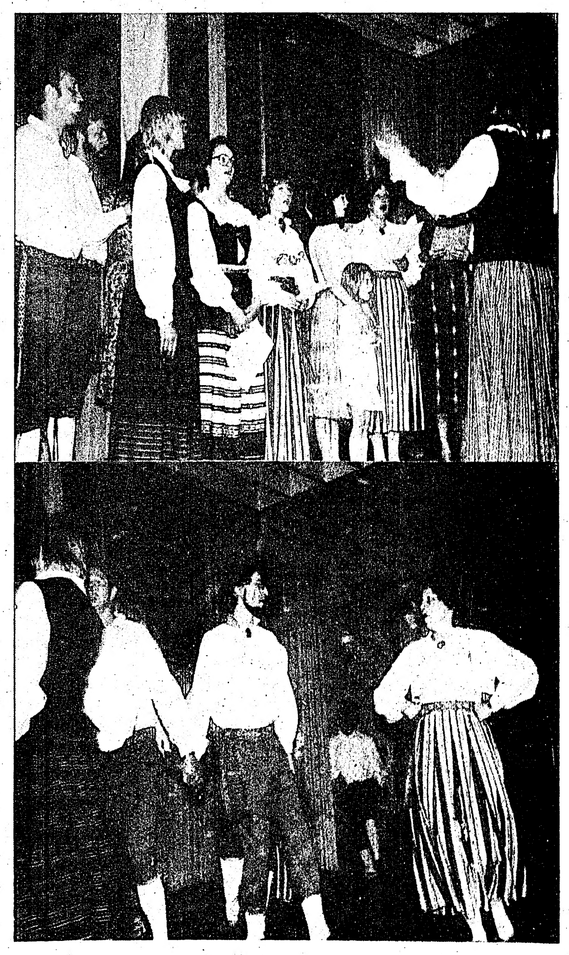

Küüditatute mälestusaktuselt Stuttgardis. Noortekoor esinemas, all „Kungla Rahvas" tantsimas. Foto — A. Kokk

„MEIE ELU" — „OUR LIFE" — Estonian Weekly
Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House,958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada, M4K 2R6
Tel. 466-0951

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum. Toimetaja New Yorgis B. Parming, 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J.,USA. Tel. (201) 262-0773.

„Meie Elu" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas. Asut. A. Weileri algatusel 1950.

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6 Canada — Tel. 466-0951

Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp. kl. 9 hm.— 5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 hm.—8 õ.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $40.00, 6 k. $22.00, 3 k. $15.50. USA-sse — 1 a. $44.00, 6 k. $25.00, 3 k. $17.00. Ülemeremaadesse — 1 a. $48.00, 6 k. $26.00, 3 k. $19.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $28.50, 6 k. $14.25. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $30.80, 6 k. $15.40. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $58.00, 6 k. $29.00.

Üksiknumber — 75¢

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul — esiküljel $5.50, tekstis $5.00, kuulutuste küljel $4.75.

Paavst John Paul II Poolas

Kartmata poolakas paavst John Paul II käis juba teist korda tagasi oma kodumaal pärast paavsti ametisse asumist. Sellel on veel määramata tähtsus poola rahva olukorrale. Kuid võib olla selle koduskäigu mõju ulatub palju kaugemale, Lääne-Euroopasse, USA-sse ja arvatavasti ka Balti riikidesse. Paavsti mäol seisis vaim vastamisi Poola sõjalise võimuga ja miljonid poolakad demonstreerisid, kelle poolel nad seisavad.

John Paul II seisis üksinda teda "kaitsvate" militsionääride rivide ees, oma rahva hulgas ja sai kõik ütelda, mis tal ütelda oli. Ta nõudis sõjaseaduse lõpetamist, et normaliseerida vahekordi. Ta nõudis poliitiliste vangide vabastamist. Ta vihjas isegi poola „solidaarsusele" ja nende lepete täitmise vajadusele valitsuse poolt, mis valitsus oli lubanud „Solidaarsuse" loomisel. Ta nõudis poola rahvale iseseisvust, et iseseisev Poola saaks seista ida ja lääne vahel. Ta nõudis isegi vahekordade normaliseerimist Ameerika Ühendriikidega.

Paavsti sõnad olid muidugi valitud, kuid need ei jätnud mingit kahtlust mida ta oma rahvale soovis. Ja seal seisis paavstile valitsuse poolt korraldatud vastuvõtul praegune Poola valitsuse juht kindral Jaruzelski ettevalmistatud kõne käes ja ta käed värisesid. Tal polnudki muud ütelda, kui vabandusi endale, sest ilma sõjaolukorra seaduseta olnuks Poola nüüd võimalikult okupeeritud Nõukogude vägede poolt. Nii siis tema, Jaruzelski päästis poola rahva veel halvemast saatusest.

Jaruzelski langes oma võimus isegi niikaugele, et lubas ka sõjaseaduse kõrvaldada, kuigi jättis ütlemata kunas. Mida sai Jaruzelski tehagi muud, kuna ta nägi miljoneid poolakaid ühinenud paavsti seljataga, oma usus ja oma vajaduste tõenõudes, mida keegi muu ei julge sealses olukorras enam ütelda. 38 miljonist poolakast on enamik katoliiklased, distsiplineeritud ja resoluutsed, nad olid oma paavstiga ja neid ei tohtinud ärritada.

See oli ajalooline moment, kus järsku rahvas tunneb end tugevana ja võim peab muutuma ettevaatlikuks, sest sellistel momentidel võib midagi käriseda ja kui see juhtub, võib vana tasakaal katkeda ja siis tekib uus. Terve aasta kestsid läbirääkimised Poola valitsuse ja Vatikani vahel paavsti külaskäigu ümber. Valitsus poleks külaskäiku lubanud, kuid seda oli võimata ka ära ütelda kogu maailma ja poola rahva silmis.

Nii toimuski külaskäik, kuigi mitte paavsti poolt soovitud ulatuses. Gdansk oli keelatud, paavstilt nõuti ettesaadetud kõnetekste, millised ta jättis saatmata. „Solidaarsus" oli keelatud, kuid paavst kasutas seda keelelises mõistes. Ta ei pööranud võimule suuremat tähelepanu, kuigi seda oleks oodatud ja vajatud. John Paul käitus kui julge mees, kuigi temale sooritati atentaat St. Petri katedraali väljakul Vatikanis. John Paul on tugeva tahtejõuga katoliku kiriku juht 800 miljonile katoliiklasele, kuid ta on ka tugev poliitiline jõud oma rahvale.

Kremlist olevat kunagi küsitud: Kus on paavsti sõjavägi ja kahurid? John Paul näitas jällekord, et ta on ise sõjavägi ja kahur. Kremlile ei olnud sellest küllalt, kui nüüd suvatseti Poolale peale panna uus ähvardus: Poola jääb alaliselt seotuks idablokiga.

V.

Kas võiks . . ?

Ilma mingi keskse suunamiseta on eestlaste ühiskondlik tegevus võõrsil kulgenud laiahardeliselt ja hoogsalt. Ja suures laastus võttes üsna tavapäraselt. Ei ole meil asjatult raisatud aega tulevikuprojektsioonideks ega muudeks targutusteks. Kõik on toimunud põhimõttel: mis oli hea eile, on seda ka homme ja ülehomme. Viimasel ajal on küll meie üritustel võidud märgata osalejate arvulist vähenemist ja pensioniealiste suurt ülekaalu. Need ajamärgid ei ole aga suutnud rahvajuhte veenda, et aktusekõned vahtkonna vahetamise vajadusest, ning noortele koosolekute korra õpetamine ei suuda praegust olukorda nimetamisväärselt muuta. Meie tegevus on ilmselt jõudnud ajajärku, kus see mis veel eile andis häid tagajärgi, täna enam ei kehti. Vajame uusi võtteid ja tegevussuundade ajakohastamist. Et seda teha peame kindlaks tegema meie rahvusgrupi eri vanuseklasside arvulise koosseisu, huvid, eestiliste teadmiste taseme, senisest tegevusest eemalejäämise põhjused, ning tingimused mis võimaldaks eestluse juurde tagasitulekut. KAS VÕIKS mõni keskne organisatsioon pe gata asjatundja, kes kaardistaks meie praeguse olukorra ja mõeldavad tulevikusuunad? Kogutud statistilistele andmetele ja üldistele arengusuundadele toetudes saame teha oletusi kuidas olukorrad teatud ajaperioodide möödudes võivad muutuda.

Selline eestluse elujõu inventuur ja tulevase tegevuse kavandamine aitaks otsustada kas eestluse kestmine oleneb uudismaade ja orgude ostmisest või vajame selleks igaaastaseid paari-kolme ja orgude ostmisest või paari-kolme nädala kestvusega ja ühiskonna kulul toimuvaid juhtkonna kursusi. Võibolla aitaks meie nooremat ja kadunud keskmist põlvkonda eesti keele ja kultuuri juurde tuua mõne noore kirjaniku lausa lugemiselesundival teemal kirjutatud romaan. Kuna sellise kirjaniku leidmine vajab mõnetuhande dollarilist stipendiumi, siis tuleks tõsiselt kaaluda millesse meie oma ühiskondlikku raha peaksime investeerima, et maksimaalset kasumit saada.

HARRI KIVILO

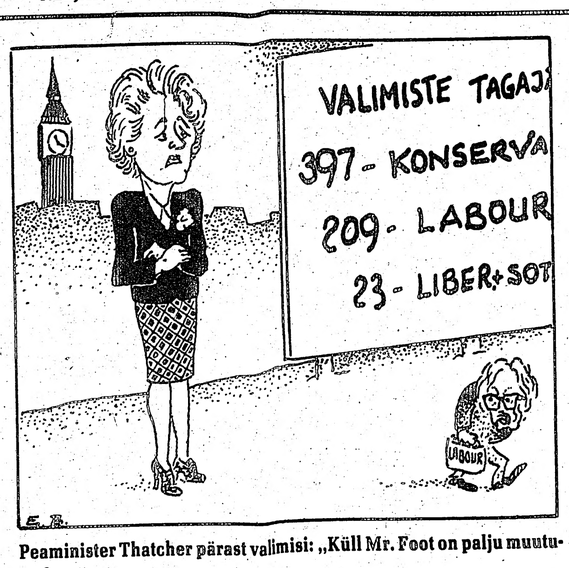

Peaminister Thatcher pärast valimisi: „Küll Mr. Foot on palju muutunud . . ."

Eesti Vabariigi õiguslik seisund

Eesti Vabariik leidis pärast tema tekkimist üldist rahvusvahelist tunnustust kui iseseisev, suveräänne rahvusvahelise õiguse subjekt. Ta on olnud sellest peale osaline üldiseis rahvusvahelisis kokkulepeis ja Eesti põhiseadus määrab, et rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normid kehtivad Eesti õiguse lahutamatu osana. Sellesse olukorda tekkisid saatuslikud raskused II maailmasõja käigus.

Nõukogude Liit surus oma sõjajõud sõja ähvardusel Eesti territooriumile ja sissetoodud ning kohaltvärvatud käsilaste abil hakkas Eestit käsitama Nõukogude Liidu osana. Seda vägivaldset annektsioonikatset pole teiste ja eriti mõjukamate riikide poolt kunagi õiguslikult tunnustatud ja selle jntsidendi võib lugeda lõppenuks sovjettide väljatõrjumisega Eesti territooriumilt 1941. a. suvel. Siis jätkus Eesti Vabariigi endine seisund, esiteks mõnede päevade jooksul kohati täiesti vabana ja siis alanud Saksa okupatsiooni olukorras.

Ühe riigi okupeerimine teise riigi sõjajõudude poolt ei lõpeta mitte tema iseseisvust ega suveräänsust vastavalt rahvusvahelise õiguse normidele. Okupatsioon ei kõrvalda kohalikku valitsemist ega seadusi. Ka Eesti Vabariik jäi püsima oma suveräänse territooriumi ja seal elavate oma kodanike näol. Saksamaa ei teinud katset seda territooriumi enesega liita, ega muuta selle elanike kodakondsust. Eesti Vabariigi seaduskord jätkas valdavas ulatuses kehtivust ja ametkond endist tegevust.

Sellele lisanes sakslaste lahkumisel ja viimasel minutil enne sovjettide sissetungi Eesti Vabariigi valitsuse ellukutsumine.

Kuni tänaseni on Eesti Vabariik rahvusvahelise subjekti mõttes püsima jäänud, mida tõendavad Eesti Vabariigi olemasolevad aktsepteeritud ja ametlikud esindused. Ka püsib Eesti Vabariigi kodakondsus, kuna ka paljud Eesti Vabariigi kodanikud elavad välismail oma riigi passiga. Neid pole kuskil ei venelasteks, sakslasteks ega kodakondsusetuiks loetud.

Kuna II maailmasõda on siiski loonud mitmeid keerulisi olukordi, millede lahendamine mõnikord tundub raskena, siis oleks parim viis, kui läheme ajas tagasi ja kujutleme, et Eesti oleks pärast sakslaste lahkumist jäänud sovjettidest invadeerimata ja jätkanud taas oma iseseisvat elu. On loomulik oletada, et vabariigi kohtuvõimud oleksid samuti jätkanud oma ülesandeid nii sõja- kui muude süütegude jälitamisel ja karistuste määramisel eesti seaduste alusel. Raskete kuritegude eest ähvardanuks karistused kuni surmanuhtluseni, ja poleks olnud vajadust mingit vahet teha, missugusest rahvusest oli süüteost kannatanu.

Kuigi Eesti Vabariik momendil tegelikkuses ei funktsioneeri oma asutuste kaudu, püsib tema õiguslik seisund seesmiselt ja rahvusvaheliselt samasugusena, nagu eespool kirjeldatud — seni igatahes, kui tal on praegune rahvusvaheline tunnustus, mida veelgi on kõvendanud hiljutine Euroopa-Parlamendi resolutsioon Balti riikide iseseisvuse suhtes. Nii püsivad, näiteks, Eestil teiste riikidega sõlmitud nn. kurjategijate väljaandmise ja kohtuliku abistamise lepingud, seni kui neid pole ülesse öeldud.

Nende lepingute kohaselt antakse tavaliselt välja teises riigis toimitud (ja teatud karistuse alammääraga) süütegude üle kohtumõistmiseks, kusjuures ei või kedagi edasi anda ka kolmandale riigile. Nii väljanõudmine kui ka kohtuliku abiandmise taotlus saadakse diplomaatilisel teel ja kohtuliku abiandmise toimingud teostatakse omaenda maa seaduste kohaselt. Diplomaatiline vahendus toimub otseselt kohaliku riigi ametasutustega (mitte aga mõne kolmanda riigi vahetalitusel, ja ka mitte taotleja riigi ametnike „ristiküsitluste" ja videolintide valmistumise näol kolmanda riigi politseivõimude kontrolli all).

Kui nüüd väidetakse, et ei saa neid asju ajadagi, kuna Eesti ametasutused momendil ju ei funktsioneeri, siis tuleb seda asjaolu lihtsalt aktsepteerida kui olevat fakti — fait accompli. Riikide ja rahvaste elus tekib alatasa uusi olukordi, mida ei saa endistada. Kõnesoleval juhul poleks sellest ka abi, kuna sõjaaegsed süüteod on tänaseks kõik aegunud Eesti seaduste kohaselt ja ei saa keegi väljastpoolt muuta Eesti Kriminaalseadustikku selleski punktis.

Et ei teostataks Eesti Vabariigi ja ta kodanike õiguste väärkäsitlust, siis pole füüsilist võimu selle vastu astumiseks, kuid on aga rahvusvahelised õigusnormid ja diplomaatilised võimalused nendele toetumiseks.

E.N.

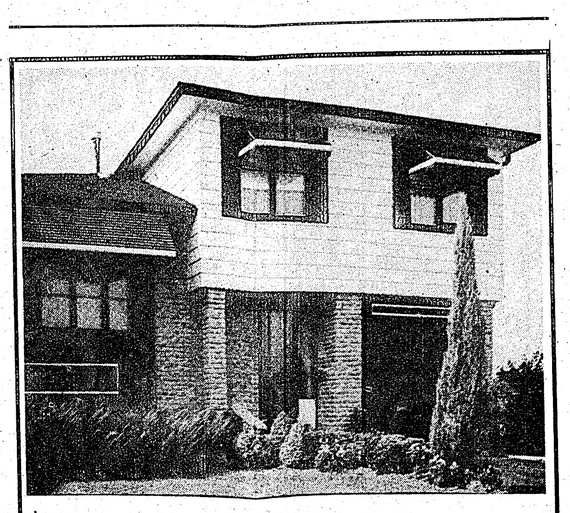

SOODSAD HINNAD
TERMOAKNAD $14.95 ruutjalalt, kohalepanekuga
Räästaalused — soffit — fascia
Seinakatted, vihmaveerennid
RÕDUUKSED $995.00. kohalepanekuga
TASUTA HINDAMINE
L & R ALUMINUM
759-7485 igal ajal

OVER 50 YEARS OF GM SALES AND SERVICE
HOGAN GM
Chev Olds Limited
5000 Sheppard Ave. E., Scarborough, Ont. M1S 4L9
PAUL JUTTUS
Müük ja rentimine
Äris 291-5054
Kodus 423-5716

KURITEGEVUS STOKHOLMIS KASVAB

STOKHOLM (EPL) — Kuritegevus Stokholmis on kujunemas „ameerikalikuks", kui see nüüd on midagi matkimisväärset. Igatahes on konstateeritud, et keskmiselt sooritatakse Suur-Stokholmi piirkonnas umbes 390 mitmeaugust kuritegu päevas.

Hoolimata sellest, et Stokholmi politsei ressurssid on head, tehniline varustus ja oskused esmaklassilised, on politsei mitmeti kaunis võimetu. Väiksemate asjadega politsei tihti üldse tegemist ei teegi, kuna ees on ootamas „suuremad roimad".

Kui asi nii edasi läheb, võib tulevik kujuneda stokholmlastele kaunis ebamugavaks, ütleb Stokholmi politseiülem Hans Holmer.

— Kodanik mõnikord lihtsalt vajab politsei abi, kuid patrullauto kihutab mööda, kuna meeskonnal on teada hoopis akuutsem juhtum. Sellisel puhul ei ole me enam suutelised täitma oma kohustusi maksumaksjate vastu, toonitab Hans Holmer.

Näiteks registreeriti möödunud aasta augustis kokku 11.717 mitmesugust kuritööd, kuna vastav arv mullu samal ajal oli 9500. Röövimisi oli 124, seega keskmiselt neli päevas.

Ja siis otsustasid riigipäeva karskusefanaatikud sulgeda viinamonopolid laupäevadel, väites, et sellega alkoholsete jookide tarbimine langevat. Nüüd nähtub, et olukord on peaaegu vastupidine. Politsei seisukohast ollakse hädas viina „althõlma" müümisega. Selliste roimade arv on tõusnud 88 protsenti ehk absoluutsetes arvudes umbes 400-lt praegusele 794-le.

Ainus kuritegevus, mis on vähenenud, on käekotivargus. Nimelt otsustas politsei mõni aeg tagasi senisest resoluutsemalt vahele astuda ja anda vanematele daamidele võimalus rahulikult jalutada, ilma et mõni huligaan käekotti näppaks. Tulemused on igatahes olnud suhteliselt rahuldavad.

Muidugi on rahutusttekitavalt tõusnud ka niinimetatud „moevargused". Nende hulka kuuluvad igasugused kontokaartide sahkermahkerid, video-filmid, milliseid kunagi ei anta tagasi jpm.

Kõikideks kindlustusteks
H. LATER & CO. LTD
„Insurance"
1482 Bathurst St.,
Toronto M5P 3H1
Tel.: 653-7815 ja 653-7816

LUGEJA KIRJUTAB

„Meie Elu" avaldab meelsasti oma lugejate mõtteavaldusi — ka neid mis ei ühtu ajalehe seisukohtadega. Palume kirjutada kokkuvõtlikult ja lisada oma nimi ja aadress. Toimetus jätab endale õiguse lugejate kirju redigeerida ja lühendada ning mittesobivuse korral jätta avaldamata.

Maailmalaagri juhtkond koostöötahteline

Robert Kreem on „Meie Elus" nr. 24 (Esto '84, Kotkajärve ja Seedrioru) tähelepanu juhtinud asjaolule, mis kindlasti on ka teistele eestlastele silma paistnud, kes on jälginud juba avaldatud Esto '84 teateid. Nimelt et Seedrioru suveharja pidu ja maailmalaager „Eesti Lipp" külalispäev ja suurlõke langevad samale päevale: laupäev, 7. juuli 1984.a. Kahjuks on see tõesti nii.

Kumbki üritus ei ole Esto '84 ametlikus kavas. Mõlemad on aga ÜEP Teated '84 äramärgitud. R. Kreem eksib kui ta ütleb, et skautide/gaidide maailmalaager ei ole enam ÜEP ühise katuse all, vaid on iseseisev ettevõte. Skautide/gaidide maailmalaagrid (ja ka kõik teised laagrid) on alati olnud iseseisvad ettevõtted, juhitud ja majandatud noortemalevate poolt.

Kotkajärvel vahetult enne Esto '84 toimuv maailmalaager „Eesti Lipp" on koostöös ÜEP Peakomiteega. Esto '84 on lubanud oma kavades ära tuua teateid maailmalaagri kohta ja loodetavasti leitakse ka ruumi skautlikele noortele pärast üritust ilmuvas albumis. Maailmalaagri juhtkond, olles väga koostöötahteline, lühendas laagrit ühe päeva võrra, et noortel oleks võimalik Esto '84 Peakomitee soovi osa võtta ÜEP avamisest Torontos, Ontario Place'is pühapäeval, 8. juulil 1984.a. Maailmalaagri veelkordne lühendamine selleks, et vältida kokkusattumist Seedrioru pidustustega laupäeval, 7. juulil 1984. a. on ebareaalne ja teeb küsitavaks sellise välklaagri korraldamise globaalses ulatuses. Skautlike noorte poolt ületatud kaugused ja majanduslikud kulud õigustavad täieajalist maailmalaagrit nii nagu see on alati olnud.

ERVIN ALEVE, skm.
Maailmalaager „Eesti Lipp"
informatsiooniosakonna juht.

Eestlane ja polüesterlinane

„Meie Elus" nr. 20 ilmunud Etnograafilise Ringi artiklis leidub soovitus, millest ei saa vaikides mööda minna. Nimelt, Eesti Etnograafilise Rahvakunsti näituse toimkonna juhataja Ene Runge soovitab rutata eesti rahvarõivaste valmistamisega Esto-84 ajaks ja osta „sobivat valget materjali — polüester-linast". Imestada tuleb, et E. Runge jättis soovitamata sellele „polyester-linasele" batik tehnikas eesti mustri pealemaalimist! Eesti rahvarõivas (pluus) oleks sellega 100-protsendiliselt ajakohastatud.

On unustatud, et ühe rahva omapära ei kajastu mitte ainult ta lauludes ja tantsudes, vaid ka see, mida üks rahvas sööb, joob ja millega end katab — meie kodude sisustus ja lilleaiad — kõiges kajastub meie rahva omapära. Eesti naine ei muuda oma rahva omapära kiirelt ja kergelt omaks võttes seda, mida muu maailm pakub. Eesti naine hindab kvaliteeti ja lihtsust ning ilu. See kajastub ka meie rahvarõivais. Meie seelikud on heast villasest materjalist, looduslikke värve kasutades. Meie pluusid on linasest materjalist, kaunistet, maitserikkas värviskaalas käsitööga. Meie esiemad õpetasid seda hindama. Õpetasid kuidas hoida head materjali. Kuidas pesta, kuidas triikida, kuidas pakkida nii, et ta ei kortsuks. Selles peitub meie esiemade omapära — hool ja armastus kvaliteedi, ilu ja lihtsuse vastu. Seda asendada araablaste õlist valatud polüesterlinasega, kus lina täielikult puudub (ainult riide kude on linase sarnane), on meie esiemade poolt hoolega säilitatud rahva omapärane lamestamine. Seda propageerida on võrdne meie rahva omapära selle osa pankrotti kuulutamisega.

VALLY JOHANSON

Kas meil on vaja Esto Valley't?

Eesti Kunstide Keskus teatas hiljuti, et nad on ostnud maa-ala mille nimeks on Esto Valley ja millest kujuneb eestlaste kunstide ning spordi keskus. Samuti informeeris EKK usalduskogu, et ei ole mitte tegemist uue võistleva ettevõttega meie praegustele kolmele hästituntud maa-aladele (Kotkajärve, Jõekääru ja Seedrioru), vaid hoopis lünga täitmine tegevuses, mida teistes kohtades ei harrastata. Minu arvates n.n. „lünga täitmine" ei ole küllalt reaalne põhjus uue maa-ala ostmiseks ja usun, et ka teiste maa-alade esindajad ühtuvad minuga.

Olen isiklikult pühendanud 25 aastat Kotkajärve väljaehituse ning korrastustöödele. Viimased kümme aastat olen ka osa võtnud Jõekääru uusvekodu ja krundiomanike talgutöödest. Samuti olen viis viimast aastat hooldanud Torontos üht eesti akadeemilise organisatsiooni maja.

Toetudes ülalnimetatud kogemustele, toon ära mõningad meie praeguste maa-alade ja ehituste probleemid. On arvata, et senini on majandanud kõik ettevõtted end rahuldavalt ja on ka õnnestunud organiseerida küllalt vabatahtlikku tööjõudu, et nad saavad oma maa-alad ja ehitused enam vähem korras hoida. Kuid kui kauaks? Uue maa-ala juurde tulemisel siirdub kindlasti osa majanduslikust toetustest ja töökätest sinna. Näiteks hiljuti Jõekääru staadioni korrastustöödel olid ainult pensionealised mehed. Kui kauaks on meil veel selliseid mehi ja uusi töökäsi on visa juurde tulema.

Kuid minu arvates praegu kõige suuremaks mureks on see, et meie ühiskonna maa-alasid ja ehitusi ei kasutata küllalt. Näiteks Kotkajärvel hooneid mitme sajatuhande dollari väärtuses ja neid kasutatakse ainult mõned nädalad aastas kui toimuvad laagrid. Jõekäärul on korras staadion ja palliväljakud, mis ootavad sportlasi. Kus on need spordigrupid, kes vajavad Esto Valleyt treenimiseks?

Võib arvata, et kui EKK juhatus oleks läinud praeguste maa-alade esindajate jutule $130.000 taskus, oleks kindlasti EKK soovid saadud rahuldatud. On aeg, et hakkame koondama — mitte laienema.

Kui aga EKK kavatseb Esto Valley teha puht äriliseks ettevõtteks, mis teeniks peamiselt kanada ühiskonda, nagu näiteks seda on Devil's Elbow, siis ei ole sobiv selleks paluda eesti ühiskonnast majanduslikku toetust ja vabatahtlikke töökäsi.

SILVER KASK

Inglismaa u
seati am

BRADFORD („Meie Elu" kaastööliselt) — Inglismaa eestlaste 30-da Suvipäeva jumalateenistus laupäeval, 18. juunil Saltaire Congregational kirikus, Shipley's, oli pühendatud uue Inglismaa praosti ametisse seadmiseks. Teatavasti praostkonna sinodi koosolekul 16. aprillil valiti põhimääruste kohaselt ühehäälselt praost J. Tauli ettepanekul uueks praostiks õpetaja Albert Enno Aaviksaar. Samuti oli see jumalateenistus seotud praost dr. J. Tauli lahkumisega praosti ametist, kes on olnud juba 55 aastat õpetaja ametis ja maikuus sai 78 aastat vanaks.

Uue Inglismaa praosti ametisse seadmise jumalateenistusest võttis osa umbes paarsada kirikulist.

Jumalateenistus algas koraaliga „Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette". Selle järele praost dr. J. Taul luges pühakirja teksti. Segakoor „Kungla" esitas koraali G. Kiviste sõnadel „Jumal, mu süda igatseb Sind". Sellele järgnes algliturgia praost J. Taulilt. Vaatamata oma kõrgele vanusele ja tervishäiretele, ta haaras kirikulisi oma sügavtõsise algliturgia teenistusega. Lahkuv praost viitas kolmele, möödunud aastakümnele, mis kutsub esile muutused inimese hinges ja välimuses. „Jätsime maha kodumaa, sõbrad ja omaksed, kes elavad meie südames, mõttes ja meeles, ikka sellistena, kui mäletame neid lahkumishetkil — olgu see kodumaa nurmelill või kodueestlane. Nad pole meie silmis muutunud. Nende järele igatseb meie süda. Nii on see toimunud põlvest põlve, generatsioonist generatsiooni. Need jätkavad meie elutööd. Pühakiri ei lahuta meid sellest, mis on jäädav, mis Jumal on kaasa aidanud."

Edasi lahkuv praost meenutas kirikuelu kujunemist Inglismaal, kus paljudest endistest siinsetest õpetajatest on saanud praostid (R. Reinaru, E. Kiviste ja Andres Taul) ja abipraostid (H. Laaneots).

Algliturgiale ja vaimulikule laulule järgnes õp. A. E. Aaviksaare praostiks õnnistamine. Siin endine Tartu ülikooli õppejõud viitas õp. A. E. Aaviksaare isikule, keda ta tundnud juba Tartu päevilt ja tema kirriklikule kutsumusele. Esiteks — koolipoisina Tartu Kommertsgümnaasiumis, kus ta tugeva lauluhäälega pidas hommikpalvusi. Siis edasi Tartu Peetri kiriku 1. pihtkonna kirikuvanemana (kuigi aastailt noormees) ja lõpuks usuteaduse üllõpilasena. Kuid kõige selle uue praosti usulise veendumuse taga oli aga A. E. Aaviksaare jumalakartlik ema, kes tiivustas poega usuteaduslikule õpingule, et pojast saaks kord kirikuõpetaja." Ja nüüd asetas praost Taul uuele praostile talaarile valge nn. praostikrae kaela ümber.

Järgnes jutlus uuelt praostilt. A. E. Aaviksaar oli oma jutluse aluseks

Eesti esindus
must-valgega

„Põlvpükstes saadik
maailmala

Skautluse asutaja ning vaimne isa Lord Baden Powell, ehk poiste keeles BP, soovis tähistada skautluse suurt levikut ülemaailmse laagriga. Kahjuks takistas seda esimene maailmasõda, kuid siiski juba 1920 sai see teoks, ning korraldati esimene ülemaailmne skautide laager, mida nimetati Jamboreeks. Sellest esimesest suuüritusest on nüüd kasvanud skautlik traditsiooniga nelja aasta tagant toimuv Jamboree. See esimene jamboree on ka huvipakkuv eestlastele, sest sellest laagrist võttis osa ka rühm eesti skaute oma lipuga — see oli ka esmakordne kus ametlikult eesti lipuks tunnustatud sinimust-valge esines väljaspool avalikult teiste riigilippude rivis. Sellest esimesest rahvuslipuga väljaastumisest on ka eesti skautidele olnud südamelähedaseks sooviks — eesti lipp maailmalippude perre.

Kuni siiani on eesti skaudid alati osa võtnud Jamboreedest. Mitte küll igakord esindusüksusena, kuid alati on Jamboreedel lehvinud eesti lipp — kas või siis ainult meie oma telgi ees.

Tavaks on olnud, et Jamboree korraldus usaldatakse igale maale üks kord. Samuti, et võimaldada osavõttu üle terve maailma, on olnud taotluseks et jamboree asukoht liigub globaalselt ümber maailma. Kuid ka siin on nendel asjadel erinevusi. Nii korraldati Kanadas 1955 aastal Jamboree Niagara on the Lake juures. Ka sellest Jamboreest üritasid meie üksused täis osavõttu. Kahjuks aga tühistas Kanada peakorter varem antud osavõtu lubaduse, ning eesti esindusüksusest sai külastav üksus. Samal Jamboreel toimus ka Maail-

KHOLMIS KASVAB

peaaegu vastupidine. Politsei seisukohast ollakse hädas viina „althõlma" müümisega. Selliste roimade arv on tõusnud 88 protsenti ehk absoluutsetes arvudes umbes 400-lt praegusele 794-le.

Ainus kuritegevus, mis on vähenenud, on käekotivargus. Nimelt otsustas politsei mõni aeg tagasi senisest resoluutsemalt vahele astuda ja anda vanematele daamidele võimalus rahulikult jalutada, ilma et mõni huligaan käekotti näppaks. Tulemused on igatahes olnud suhteliselt rahuldavad.

Muidugi on rahutusttekitavalt tõusnud ka niinimetatud „moevargused". Nende hulka kuuluvad igasugused kontokaartide sahkermahkerid, video-filmid, milliseid kunagi ei anta tagasi jpm.

Kõikideks kindlustusteks

H. LATER & CO. LTD

„Insurance"

1482 Bathurst St.,
Toronto M5P 3H1
Tel.: 653-7815 ja 653-7816

Kas meil on vaja Esto Valley't?

Eesti Kunstide Keskus teatas hiljuti, et nad on ostnud maa-ala mille nimeks on Esto Valley ja millest kujuneb eestlaste kunstide ning spordi keskus. Samuti informeeris EKK usalduskogu, et ei ole mitte tegemist uue võistleva ettevõttega meie praegustele kolmele hästituntud maa-aladele (Kotkajärve, Jõekääru ja Seedrioru), vaid hoopis lünga täitmine tegevuses, mida teistes kohtades ei harrastata. Minu arvates n.n. „lünga täitmine" ei ole küllalt reaalne põhjus uue maa-ala ostmiseks ja usun, et ka teiste maa-alade esindajad ühtuvad minuga.

Olen isiklikult pühendanud 25 aastat Kotkajärve väljaehituse ning korrastustöödele. Viimased kümme aastat olen ka osa võtnud Jõekääru suvekodu ja krundiomanike talgutöödest. Samuti olen viis viimast aastat hooldanud Torontos üht eesti akadeemilise organisatsiooni maja.

Toetudes ülalnimetatud kogemustele, toon ära mõningad meie praeguste maa-alade ja ehituste probleemid. On arvata, et senini on majandanud kõik ettevõtted end rahuldavalt ja on ka õnnestunud organiseerida küllalt vabatahtlikku tööjõudu, et nad saavad oma maa-alad ja ehitused enam vähem korras hoida. Kuid kui kauaks? Uue maa-ala juurde tulemisel sîirdub kindlasti osa majanduslikust toetustest ja töökätest sinna. Näiteks hiljuti Jõekääru staadioni korrastustöödel olid ainult pensionialised mehed. Kui kauaks on meil veel selliseid mehi ja uusi töökäsi on visa juurde tulema.

Kuid minu arvates praegu kõige suuremaks mureks on see, et meie ühiskonna maa-alasid ja ehitusi ei kasutata küllalt. Näiteks Kotkajärvel hooneid mitme sajatuhande dollari väärtuses ja neid kasutatakse ainult mõned nädalad aastas kui toimuvad laagrid. Jõekäärul on korras staadion ja palliväljakud, mis ootavad sportlasi. Kus on need spordigrupid, kes vajavad Esto Valleyt treenimiseks?

Võib arvata, et kui EKK juhatus oleks läinud praeguste maa-alade esindajate jutule $130.000 taskus, oleks kindlasti EKK soovid saadud rahuldatud. On aeg, et hakkame koondama — mitte laienema.

Kui aga EKK kavatseb Esto Valley teha puht äriliseks ettevõtteks, mis teeniks peamiselt kanada ühiskonda, nagu näiteks seda on Devil's Elbow, siis ei ole sobiv selleks paluda eesti ühiskonnast majanduslikku toetust ja vabatahtlikke töökäsi.

SILVER KASK

---

ja lihtsust ning ilu. See kajastub ka meie rahvarõivais. Meie seelikud on heast villasest materjalist, looduslikke värve kasutades. Meie pluusid on linasest materjalist, kaunistet, maitserikkas värviskaalas käsitööga. Meie esiemad õpetasid seda hindama. Õpetasid kuidas hoida head materjali. Kuidas pesta, kuidas triikida, kuidas pakkida nii, et ta ei kortsuks. Selles peitub meie esiemade omapära — hool ja armastus kvaliteedi, ilu ja lihtsuse vastu. Seda asendada araablaste õlist valatud polüesterlinasega, kus lina täielikult puudub (ainult riide kude on linase sarnane), on meie esiemade poolt hoolega säilitatud rahva omapärane lamestamine. Seda propageerida on võrdne meie rahva omapära selle osa pankrotti kuulutamisega.

VALLY JOHANSON

Inglismaa uus praost seati ametisse

BRADFORD („Meie Elu" kaastööliselt) — Inglismaa eestlaste 30-da Suvipäeva jumalateenistus laupäeval, 18. juunil Saltaire Congregational kirikus, Shipley's, oli pühendatud uue Inglismaa praosti ametisse seadmiseks. Teatavasti praostkonna sinodi koosolekul 16. aprillil valiti põhimääruste kohaselt ühehäälselt praost J. Tauli ettepanekul uueks praostiks õpetaja Albert Enno Aaviksaar. Samuti oli see jumalateenistus seotud praost dr. J. Tauli lahkumisega praosti ametist, kes on olnud juba 55 aastat õpetaja ametis ja maikuus sai 78 aastat vanaks.

Praost A. E. Aaviksaar

Uue Inglismaa praosti ametisse seadmise jumalateenistusest võttis osa umbes paarsada kirikulist.

Jumalateenistus algas koraaliga „Isamaa kogudus, astu nüüd Issanda ette". Selle järele praost dr. J. Taul luges pühakirja teksti. Segakoor „Kungla" esitas koraali G. Kiviste sõnadel „Jumal, mu süda igatseb Sind". Sellele järgnes algliturgia praost J. Taulilt. Vaatamata oma kõrgele vanusele ja tervishäiretele, ta haaras kirikulisi oma sügavtõsise algliturgia teenistusega. Lahkuv praost viitas kolmele, möödunud aastakümnele, mis kutsub esile muutused inimese hinges ja välimuses. „Jätsime maha kodumaa, sõbrad ja omaksed, kes elavad meie südames, mõttes ja meeles, ikka sellistena, kui mäletame neid lahkumishetkil — olgu see kodumaa nurmelill või kodueestlane. Nad pole meie silmis muutunud. Nendé järele igatseb meie süda. Nii on see toimunud põlvest põlve, generatsioonist generatsiooni. Need jätkavad meie elutööd. Pühakiri ei lahuta meid sellest, mis on jäädav, mis Jumal on kaasa aidanud."

Edasi lahkuv praost meenutas kirikuelu kujunemist Inglismaal, kus paljudest endistest siinsetest õpetajatest on saanud praostid (R. Reinaru, E. Kiviste ja Andres Taul) ja abipraostid (H. Laaneots).

Algliturgiale ja vaimulikule laulule järgnes õp. A. E. Aaviksaare praostiks õnnistamine. Siin endine Tartu ülikooli õppejõud viitas õp. A. E. Aaviksaare isikule, keda ta tundnud juba Tartu päevilt ja tema kirikulikule kutsumusele. Esiteks — koolipoisina Tartu Kommertsgümnaasiumis, kus ta tugeva lauluhäälega pidas hommikpalvusi. Siis edasi Tartu Peetri kiriku 1. pihtkonna kirikuvanemana (kuigi aastailt noormees) ja lõpuks usuteaduse üliõpilasena. Kuid kõige selle uue praosti usulise veendumuse taga oli aga A. E. Aaviksaare jumalakartlik ema, kes tiivustas poega usuteaduslikule õpingule, et pojast saaks kord kirikuõpetaja." Ja nüüd asetas praost Taul uuele praostile talaarile valge nn. praostikrae kaela ümber.

Järgnes jutlus uuelt praostilt. A. E. Aaviksaar oli oma jutluse aluseks valinud pühakirja sõnad Pauluse kirjadest efeslastele ja koloslastele. Uus praost oma jutluses viitas eesti kirikule kui vaimsele kodule ja praost dr. J. Tauli isikule, kes teeninud kirikupõllul üle 50 aasta ja Inglismaa praostkonnas kolm aastakümmet. „Kristus on kutsunud meid Issanda viinamäele, siis tehkem seda tööd rõõmu ja kannatusega. Kuid meie keskel leidub ka inimesi, kes hoiavad eemale Jumalasõnast ja on nn. otsijad hinged ja isegi pilkavad usku ja kirikut. Meie rõõmud ja mured on Jumala käes. Jumal on kutsunud meid kõiki. Andku Tema sõna meile julgust ja kindlust, et edasi viia kirikutööd, kuni meile on antud elupäevi", lõpetas uus praost oma jutluse kõrgest kirikukantslist, mis kostis veenvalt päikesepaistes läbi Shipley kirikusaali. Järgnes koraal: „Nii kannab püha kalju Issanda kirikut." Surnute mälestamisele järgnes koraal: „Nüüd puhka, rändur, vaevast / Koit kumab Kristuses." Ja Bradfordi meeskoorilt E. Luuk'i juhatusel F. Schuberti „Püha , püha". Taas koraal koguduselt: „Kalla, kallis Isa käsi, rahu minu südame."

Südamlikud palvesõnad ütles usuteadlane mag. Salme Aareandi, keda täiendas pühakirja tekstiga õpetaja abiline E. Luuk. Samuti luges viimane „Meie Isa palve". Haarav ja kaunis jumalateenistus lõppes vaimuliku lauluga: „Oh võtkem Jumalat, suust, südamest nüüd kiita". Orelil saatis helikunstnik prl. K. Miilmaa.

Inglismaa praostkonnas teenib praegu kaks õpetajat ja kaks abilist (E. Luuk ja H. Võsang).

Eesti esindusüksus sini-must-valgega Jamboreele

„Põlvpükstes saadikud" asuvad teele maailmalaagrisse

Skautluse asutaja ning vaimne isa Lord Baden Powell, ehk poiste keeles BP, soovis tähistada skautluse suurt levikut ülemaailmse laagriga. Kahjuks takistas seda esimene maailmasõda, kuid siiski juba 1920 sai see teoks, ning korraldati esimene ülemaailmne skautide laager, mida nimetati Jamboreeks. Sellest esimesest suurüritusest on nüüd kasvanud skautlik traditsiooniga nelja aasta tagant toimuv Jamboree. See esimene jamboree on ka huvipakkuv eestlastele, sest sellest laagrist võttis osa ka rühm eesti skaute oma lipuga — see oli ka esmakordne kus ametlikult eesti lipuks tunnustatud sini-must-valge esines välismaal avalikult teiste riigilippude rivis. Sellest esimesest rahvuslipuga väljaastumisest on ka eesti skautidele olnud südamelähedaseks sooviks — eesti lipp maailmalippude perre.

Kuni siiani on eesti skaudid alati osa võtnud Jamboreedest. Mitte küll igakord esindusüksusena, kuid alati on Jamboreedel lehvinud eesti lipp — kas või siis ainult meie oma telgi ees.

Tavaks on olnud, et Jamboree korraldus usaldatakse igale maale üks kord. Samuti, et võimaldada osavõttu üle terve maailma, on olnud taotluseks et jamboree asukoht liigub globaalselt ümber maailma. Kuid ka siin on nendel asjadel erinevusi. Nii korraldati Kanadas 1955 aastal Jamboree Niagara on the Lake juures. Ka sellest Jamboreest üritasid meie üksused täis osavõttu. Kahjuks aga tühistas Kanada peakorter varem antud osavõtu lubaduse, ning eesti esindusüksusest sai külastav üksus. Samal Jamboreel toimus ka Maailmabüroo konverents, kus tuli taas arutusele pagulasskautide tunnustuse küsimus. Meie tunnustuste taotluse toetuseks korraldas ka Eesi Skautide Malev Kanadas paraadi läbi Jamboree — ees eesti lipud ning defilees meie üksuste lipud. Paraadi osavõtt oli üle 100 skaudi. See paraad pani küll maailmabüroo kihama, kuid meile loodetud tunnustust kui iseseisvat rahvuslikku rühmitust ei suudetud saavutada.

EESTI LIPP

Järgmisel nädalal kogunevad taas eesti skaudid et osa võtta Jamboreest. Tänu meie ühiskonna majanduslikule toetusele, on see saanud võimalikuks. Vastavalt kokkuleppega Kanada skautide peakorteriga, on meie esindusüksusel õigus esineda Eesti üksusena, kanda oma esindusüksuse märki ja kasutada rahvuslippu. See on suur samm edasi 1955 a. suhtumisest. Kuid seda edusammu võisime juba kogeda 1975 aastal Nordjambis — Jamboreel Norras, kus meie maleva skaudid esinesid eriüksusena. Traditsioonile kindlaks jäädes, lehvis ka siis eesti skautide alllaagris meie rahvuslipp — sini-must-valge.

Tänavuse Jamboree esindusüksuse juhtlauseks on olnud — Eesti lipp Jamboreele! Lisaks eesti lipule alllaagris, esinevad sini-must-valge värvi-kombinatsioon nii all-laagri väravas kui teatetahvlil. Meie esindusüksuse märk on sini-must-valge trikoloori taustal kaljumäed, kohaliku piirkonna sümbolina vilja-pea ning eesti skaudi liilia. Sümboolselt tõlgendab liiliast võrsuv viljapea meie rahvuslikku kasvu ja tuleviku sirguvust. Sama märk esineb ka noorte vabaaja riietusel mis selleks korraks on eraldi valmistatud.

AVAMINE 6. JUULIL

Aastane ettevalmistus jõuab pea lõpule, ning 4. juulil lahkub meie eesti esindusüksus Jamboreele — taas asuvad põlvpükstes saadikud meie rahvast ja tema saatust tutvustama. Selleks saavad nii poisid kui juhid kaasa tutvustavat kirjandust — lisaks sellele mis on õpitud koondusel.

Jamboree pidulik avamine toimub 6. juulil, millal avatakse ka Jamboree külastuseks ning jääb avatuks kuni 14. juulini. Külastusajaks on lõunast kell 12.00 kuni õhtu kella 9.00. Jamboree asub 90 km läänepool Calgaryt TransCanada maantee nr. 1 ääres. Eesti skautide laagri koduks on „Cougar subcamp 14, troop 49". Meie poisse leiate kui laagri peaväravast võtate vasakpoolse teeharu, ning siis umbes 200 meetrit hiljem taas pöördute vasakule. Nii jõuate Cougar all-laagrisse, kust juba tervitab teid sini-must-valge.

JL

Kiri Inglismaalt

400 eestlast juubeli-suvipäeval

BRADFORD („Meie Elu" kaastööliselt) — Inglismaal elavate eestlaste arvu loetakse 2000 piires. Sellest aktiivsemad rahvusgrupi eksisteerivad Bradfordis, Londonis ja Leicesteris (Bradfordis 400, Londonis 600—700 (?) ja Leicesteris 200). Tegelikult rahvuslikest üritusist võtavad osa ainult pooled eestlased ja Londonis aktiivne element kõigub 150 ümber.

Muidugi, osalist rahvuslikku tagasiminekut põhjustab suurelt osalt ka vanadusaastad sest inimesed ei riski enam pikkadeks auto- ja raudteesõitudeks. Sama on märgata ka eestikeelse kirjanduse levikuga.

Kui paguluse algaastail (1953) kirjastus „Orto" esindaja saatis kaasmaalastele välja raamatuid 100 eks. kuus, siis nüüd kirjastus „Väli-Eesti" esindaja saab kuulutuse peale ainult 5—6 raamatutellimist! Äsjasele Bernard Kangro juubeliteosele „Arbujate kaasaeg" leidus Inglismaalt ainult 3 ettetellijat! Inimesed vabandavad huvipuudust eesti raamatu vastu „ajapuudusega" (televisioon jne.) ja murest, kellele neid peale surma jätta. Siinse kirjastuse „Borease" (põhjanael) omanik kirjanik Einar Sanden Cardiffist riskib eestikeelse raamatu väljaandmist posti teel saatmisega kaasmaalastele, küsimata, kas nad on soovi avaldanud või mitte. Pole siis ime, et tänavusel Inglismaa eestlaste juubeli-Suvipäeval (XXX) eesti raamatu müügilaud puudusid. Selle asemel aga eksisteeris peosaali nurgas Inglismaa noorte (arvult 40 piires) — IES „Tuleviku" müügilaud, kus müügil oli alandatud hinnaga veel saadaval eelmisest Euroopa eestlaste Laulupäevast nn. T-särke ja kaks heliplaati: Bradfordi meeskoor „Koiti" oma (£3.00) ja noortegrupi „Tuleviku" heliplaat (£4.00). Plaatide ostjaid oli vähevõitu. Siiski siinsed eesti noored on suured optimistid ja oma väikesele arvule vaatamata üritavad „oma maja" ostmist.

VÄHEM OSAVÕTJAID

Tänavune 30-nes Inglismaa eestlaste Suvipäev Bradfordis (Yorki krahvkonnas) oli, võrreldes eelmiste suvipäevadega, arvuliselt tagasihoidlikum. Kui varematel aastail (neid peetakse üks kord aastas) suvipäevadest osavõtvate eestlaste arvu loeti tavaliselt 700—800 piires, siis tänavu oli see langenud 400-le (peopileteid oli müüdud alla 300!). Sellevastu Suvipäeva Korraldava toimkonna (juhataja E. Raatma) tööd oli krooninud Taevataadi lahkus ilusa, päikesepaistelise ilmaga, kui meenutame seda, et ligemale paar kuud on siinsel saarel olnud pidevalt vihmased ilmad.

Peosaali toodi sisse rahvuslike seltside 4 lippu koos sini-must-valge lipuga auvalve saatel noorte rahvarõivais neidude ja meeste eskordil. Lippude sissetoomisel kõlas ühendkoorilt lavalt Enn Võrgu „Kaunistagem Eesti kojad . . .".

Järgnes avasõna peotoimkonna esimehelt E. Raatma'lt, kes kokkuvõttes ütles, et traditsioonid ei teki juhuslikult, vaid neil on selja taga oma minevik. Siin kõneleja vihjas esimesele Suvipäevale Bradfordis anno 1953, mis tollal küll kandis „laulupäeva" nimetust. Enne seda oli aga toimunud paar rahvuslikku pidupäeva Võidupüha sildi all (1949 ja 1950). „Siis olime noored ja rind muretu. Nüüd oleme aga vanaks saanud ja elu muutunud halliks. On tekkinud uus põlvkond ja elurütm. Võidupühal tavaliselt süütasime sümboolse tulelõkke. Ka tänane pidupäev kuulub meie organiseeritud rahvusgrupile ja noorte-seltsile „Tulevik", kes on meie võitlusvaimu sümboolseks edasikandjaks." Järgnes ingliskeelne tervitus.

E.V. saatkonna esindaja A. Taru vihjas ajaloolisele faktile, et tänavu möödub 45 aastat meie viimasest laulupeost (1938) vabal kodumaal, kus lauldi põliseid rahvaviise ja rahvalaule. Inglismaa Eestlaste Ühingu esimees H. Heinastu Londonist mainis, et eesti laul ja rahvatants on jäänud meie rahvusliku võitluse sümboliteks ja traditsioonideks. Samuti meie rahvuslik sini-must-valge lipp on meie võitlussümbol. Dr. Jaak Taul, kunagine IEÜ kauaaegne esimees ja lahkuv praost rõhutas oma tervituskõnes, et tänapüeval seisavad teravas vastuolus kaks vastandlikku ideoloogiat — valgus ja pimedus, vabadus ja orjus.

KONTSERT

Kõigepealt ühendatud segakoor (50) esitas neli laulu hr. E. Luugi ja prl. Miilmaa juhatusel. Seejärele sammusid lavale IES'i „Tuleviku" laulugrupp, keda publik võttis vastu aplausiga. Ka noorte laulukava koosnes samuti neljast laulust. Noortekoori juhatasid vaheldumisi Astrid ja Karin Miilmaa. Vahepeal pr. Reet järvik esitas Marie Underi luuletuse „Sirelite aegu".

Bradfordi eesti meeskoor „Koit" E. Luuk'i juhatusel esitas kaks laulu. Meeskooris on 3 lauljat, kes ületanud juba 80-ned eluaastad. Meeskoori kvartett kandis ette kaks laulu.

Väikese vaheldusena tuli lavale „laste rahvatantsurühm", mida juhatas T. Freibach.

Ühendatud naiskoor esitas kolm laulu.

Kontsertkava lõppes kolme laulupalaga: H. Känd'i „Kaugel", „Naabri Mari" (U. Kasemets) ja „Püha, põline ja üllas" (J. Aavik). Lisapalana tuli esitada M. Härma „Tuljak". Koorijuhtidele — E. Luuk, Astrid ja Karin Miilmaa ja Tiina Metsamaa, anti lilli rahvariides väikepreili Heidi Vahtra poolt, kelle ema on inglanna ja isa rahvuslik tegelane kohalikus „Eesti Kodus". Noored esinejad, kes laval tantsisid, said kingituseks shokolaadi-tahvlid E. Raatma'lt.

Suvipäeva lõppsõna ütles toimkonna abijuhataja E. Priim.

Kõlasid rahvuslikud hümnid — „God save the Queen" ja „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm". Kuuldavasti peetakse järgmine Suvipäev kas Londonis või Leicesteris, kuid koht on veel lahtine. Seda otsustab IEÜ keskjuhatus.

RAHVATANTSUD

Kui Euroopa Eestlaste III Laulupäeval möödunud aasta suvel Leicesteris esines rahvatantsijaid 55 paari, siis tänavusel Suvipäeval Bradfordis, mida ei saa võrrelda (nii publiku kui tegelaste suuruselt) eelnevaga, võttis osa rahvatantsijatena 10 paari.

Kell 7 õhtul samas peosaalis, kus pärast lõunat toimus kontsert, esitati „ühendatud rahvatantsude rühmade" poolt 9 rahvatantsu. Rahvatantsude üldjuhiks oli Aili Eistrat Londonist, abilisteks — Malle Toom Leicesterist ja Juhan Eistrat — noorte poolt. Pillimeesteks — Heino Läänemägi ja John Billington. Noored rahvatantsijad olid higised suurest tantsulustist.

Tänusõnu ütles rahvatantsijatele taas Suvipäeva toimkonna juhataja E. Raatma ja andis rahvatantsu juhtidele üle lillekimbud.

Vaatamata publiku vähesusele — kontsertkava oli oivaline ja kuuldavasti saadi majanduslikult ots-otsaga kokku. Ilusa ilma tõttu joogibaar töötas menukalt (kuid see oli inglaste käes—). Kahju, et teenimine oli veidi aeglane. Samuti söögisaalis oli tunda staffi puudust ja söögisaba liikus aeglaselt edasi. Ka tantsupõrandal oli küllalt ruumi, mida kasutasid isegi 80-aastased vanahärrad. Tantsuharrastajaid — nii noori kui vanu — lõbustas uljas neljaliikmeline ungari tantsukapell.

ARTO

UN-is voolab „piim ja mesi"

Faktid ja hoiatavad hääled süveneva vastutustundetuse puhul

„See on koht, kus välismaalased teenivad mitu korda rohkem sellest, mis nad vääriksid oma kodus, maksavad madalaid makse, teevad kahtlase väärtusega töid ega tunne muret, et nad koha kaotaks", ütleb uusim report UN-i peakorterist New Yorgis — paigast, kus „voolab piim ja mesi", nagu ajakirjandus seda klaaspaleed iseloomustab.

Selle institutsiooni ülalpidamiskulud on suurenenud viimase 5 aasta jooksul 80%, kusjuures N.Yorgi peakorteri või sekretariaadi teenistujate palgad 1977-1980. aastail on tõusnud 96% ja mööbli uuendamiskulud 70%, tõustes aastas 2 miljonile dollarile. Kogukuludest kannab USA 25%, Lääne-Euroopa 27, N.Liit ainult 12, Jaapan 10 ja kõik ülejäänud liikmesriigid kokku 26%. Teatavasti on Unil momendil 157 liikmesriiki, nende hulgas üsna hulk kääbuseid siin-seal saartel.

46.000 PALGALEHEL

Nagu vastavaist allikaist selgub, on Uni palgal 24 rahvusest kokku 46.000 inimest, neist 6.000 peakorteris, nn. sekretariaadis New Yorgis. Nende palk on keskmiselt 35% kõrgem USA riigiteenistujate tasust, kusjuures palgasaajate võimeid näitab kõige selgemini peasekretäri abi iseloomustus: mitmed valitsused peavad sekretariaati mingiks prügiveoplatsiks kodus soovimatute ametnike saatmisel.

UNi teenistujate tasud New Yorgis ulatuvad 13.000 (käskjalad) kuni 125.000 (abisekretär) dollarile aastas. Peasekretäri Pérez de Guéllari palgaks on 163.695 « 22.500 kuludeks « prii korter. Kogusummas tõuseb üle 30 UNi teenistuja aastapalk üle 100.000 dollarile. Neid ei koorma tavalised maksud, välja arvatud ainult väike mahaarvamine „staff assessmendina", millest näit. USA ametnike osas tasutakse nende maksud. Tihti, ühel juhul koguni 7.000 dollari suuruses olli see mitte piisav, kusjuures UN tasus siis puuduva osa. Kuna UNi teenistujaile üle maailma antakse elukallidusliisa 3 korda aastas, siis on nad inflatsiooni suhtes täiesti immuunsed.

Ja see ei ole „piima-ja-mee-mäel" kaugeltki kõik. Tasutakse kolimiskulud, ärides ei tule tasuda „sales-tax'e", pensionile võib minna 55- ja tuleb minna 60-aastaselt, kusjuures pensionisumma on keskmiselt kolmandiku võrra suurem USA riigiteenistuja omast. Naise arvel antakse palgalisa 850 dollarit ja iga lapse arvel 700 dollarit „taskuraha" aastas, millele välismaalaste laste koolirahana liitub veel 2.250 või rohkem. Puhkust antakse 6 nädalat ja sõidukulud kodumaale ning tagasi kaetakse.

ODAV TOIT

Mis puutub sääraste „eelistatute" toidukuludesse, siis maksab näit. cheeseburger-French fries-kohvi, mille hinnaks N.Yorgis on tavalist 5 dollarit ja enam, UN i luksuslikus kohvikus ainult 2 dollarit ning kõrgematele ametnikele serveeritakse nn. Delegate Dining Roomis luksuseineid, mille eest linnas tuleb tasuda 25-30 dollarit, 8.50 dollari eest. Kuna UN-i peakorterit loetakse rahvusvaheliseks territooriumiks, siis ei lisata sealsetes arvukates kauplustes ühelegi arvele „sales-tax'i".

UNi teenistujad palgatakse tavaliselt 2-aastase „katseajaga", mille möödumisel nad loetakse pärast moepärast küsitlemist - eluaegseiks. Üks Lääne-Euroopa saatkonna liige, kellelt küsiti tema väljavaateid, vastas salgamatult, et kui ta just ülemust tapma ei lähe, siis ei oska ta nimetada ühtki teist tema vallandamise põhjust. Selle tulemus: 69-75% diplomaatidest ütleb, et neile valitsuse poolt saadetavate ametnike võimete langus on olnud eriti tugev viimastel aastatel. UNi põhikirja alusel seisab UNi teenistuja poliitiliselt mitte oma kodumaa, vaid rahvusvaheliste huvide teenistuses. See pragrahv on unustatud eriti kommunistlike maade poolt, kelle saatkonnad moodustavad endast spionaazhi pesi, kust muide ka kõik sekretariaadi kavad juba kaua ette voolavad välja.

ARUANNE PUUDUB

Erilise pähkli moodustavad viimasel ajal kommunistlike maade kõrval nn. „Kolmanda" maailma riigid. Näit. on Indial kvoodis ettenähtud 25 inimese asemel juba 54 ametnikku, Etioopial 14 asemel 25, kuna näit. USA-1 on võimaliku 553 asemel UNi teenistuses ainult 504 inimest. Paljudel juhtudel võetakse inimesi teenistusse väljaspool kvooti ja nihutatakse siis hiljem vaikselt nimestikku. Sellest tulenevad omakorda kulutuste järjekindlad tõusud. On oodata Heritage Foundationi uurimistulemuste peatset avaldamist, kuid tõsist tähelepanu väärib ühe lääne-eurooplase hinnang, et kui ei teostata täie vastutusega järelvalvet, siis läheb UNi süsteem peagi kontrolli alt täiesti välja. Seejuures ei ole seni avaldatud ühtki reaalset ja objektiivset aruannet selle kohta, mida UN kui ametnike-bürokraatide „maa, kus voolab piim ja mesi" jumala igapidi kaitsva hõlma all, on suutnud saavutada rahu, inimõiguste ja rahvaste hirmuvaba vabaduse saavutamiseks ja kaitseks, mis oli ju mõeldud selle institutsiooni loomisel tema ülesandeks.

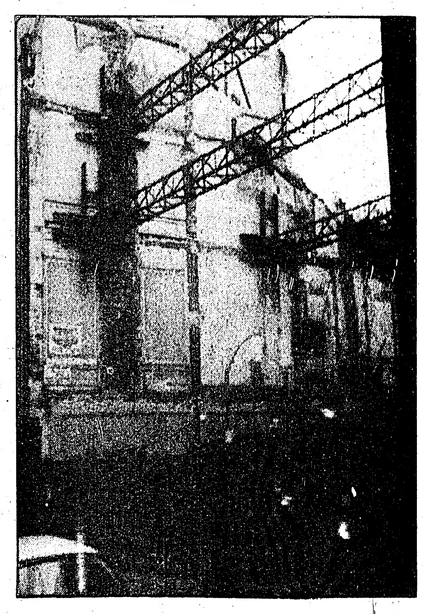

Tühimik majade vahel, kus asus kord Eesti Vabariigi saatkond Pariisis. Hoone lammutamise pärast tehti prantsuse ajakirjanduses etteheiteid.

Sadakond . . .

(Algus esiküljel)

sident Reagan kõneles umbes 12 minutit, milles ta puudutas Kongressilt vastu võetud Balti Vabaduspäeva resolutsiooni käiku ja samuti Balti riikide okupatsiooni all olekut, seal aset leidnud vangistamisi, küüditamisi ja vabaduse mahasurumist N. Liidult — kelle annektsioone Eesti, Läti ja Leedu suhtes USA ei ole tunnustanud, kusjuures 14. juuniga Balti Vabaduspäeva nime all USA taas meenutab Baltikumis aset leidnud terrorit, seadusevastast okupatsiooni ja Balti rahvaste õigust taasvabadusele. Tema kõnet katkestati korduvalt vaheaplausidega. Oma sõnavõtu lõpul ta kirjutas alla vastavale proklamatsioonile Balti Vabaduspäevaks.

Nagu E.V. esindaja peakonsul E. Jaakson „Meie Elu" esindajale iseloomustas, oli kogu selle ürituse korraldus jätnud kõigile hea mulje, samuti sõnavõtud — mis eranditult ilmestasid, et USA president ja kõrgemad riigitegelased ning -ametnikud on Balti riikide küsimusist hästi informeeritud. Atmosfäär oli sõbralik-avameelne ning edasiviiv. Teiseltpoolt: seadusevastast okupatsiooni ja Balti rahvaste õigust taasvabadusele: Tema kõnet katkestati korduvalt vaheaplausidega. Oma sõnavõtu lõpul ta kirjutas alla vastavale

Neljapäeval, 23. juunil toimus sporditeemaline referaatõhtu „Eesti Kodu" saalis. Teemaks oli „Kehaline valmisolek pärast 40. eluaastat ja terviskõnd". Pildil V. Peters kõnelemas. Tema kõrval teine lektor J. Roos.

Foto — O. Haamer

Jõekäärul palju tehtud, kuid abi veel vaja

Paljudele kaasmaalastele oleks võibolla huvitav teada, milleks on kasutatud Jõekääru suvekodule annetatud summasid, mida T.E.N.S. on meie ühiskonnalt juba tükk aega palunud, et aidata katta kulusid suvekodu käigus hoidmiseks.

Möödunud aasta annetused aitasid teha järgmisi hädavajalikke uuendusi: Uus puurkaev, mis läks maksma veidi alla $2,000.00; uus pliit ja sellega koos Tervishoiuvalitsuse poolt nõuetav ventilatsooniseadeldis pliidi kohale (kokku $3,700.00); uue pliidiga seoses pidi sisse panema 200 amp. elektriseadeldis ja uuendama ka seniseid elektrikaableid/ühendusi. Olgu märgitud, et nii uue kaevu torustiku vedamise, pumpade ning veepaakide ümberseadmise, pliidi, ventilatsiooni ja terve elektrivõrgu töö tegid tasuta Roland Järvald, Karl Novek ja Elmar Potsepp. Üks hea kaasmaalane, kuuldes pliitide halvast olukorrast, annetas $3000 selle ostuks. Peale suuremate kulutuste on kasutatud annetusi iga-aastaste tavaliste remonttööde katteks, nagu tarede värvimine, uste-akende parandamine ja kasvatajate palkadeks.

TÖÖD NOORTELE

Praegu on Jõekääru staadioni istepingid uuendamisel. Ka nende jaoks on meile annetatud puumaterjal ja töö läbiviimiseks on mitmed tublid mehed oma abi lubanud. Kaks tare vajab uut katust (kolmandale pandi uus katus mõni aasta tagasi). Järgmisel sügisel kavatsetakse varakult uute katuste löömine läbi viia. Osa materjali selleks on olemas aga vajame veel abi töökäte näol. Sellel kevadel tehti palju tööd Kalevi Võrkpalliklubi liikmete ja nende sõprade poolt Valdeko Novek'i organiseerimisel; värviti poiste tare, imbutati staadioni uute pinkide materjal ja pandi uued blokk alused tütarlaste tarele.

Need on suuremad tööd mida oleme saanud katta laekunud annetustest, kuid meie majanduslik mure ei piirdu ainult remontidega. Kõige suurem väljaminek suvekodu majandamisel on personaali palgad. Meie töö pole üksnes lastega eestluse alalhoiuks vaid samas anname rohkem kui paarikümnele eesti noorele suvel tööd. Need on kõik tublid eesti poisid ja tüdrukud kes vajavad raha koolimaksudeks ja muudeks hädavajalikkudeks kulutusteks ja me nii meelsasti maksaksime neile rohkem palka kui praegu, sest nad on toredad eesti noored kes südamega on eestluse juures. Nad teevad seda tööd armastusega, sest muidu nad siia ei tulekski — tööpäev on ligi 24-tunnine ja palk madal.

30 AASTAPÄEV

Täname südamest kõiki, kes meie tööd on oma rahalise ja füüsilise abiga kergendanud ning pöördume veelkord palvega meie ühiskonna poole annetuste saamiseks, et saaksime oma senist tööd jatkata.

T.E.N.S. Jõekääru suvekodu pühitseb sellel suvel oma 30-dat sünnipäeva Loodame kõiki, kellel eestluse alalhoid ja meie noored on südamelähedased, kohata Jõekäärul 24. juulil sünnipäeva jumalateenistuselaktusel.

TORONTO EESTI NAISSELTSI JUHATUS

Prof. Toivo Raun kõneleb setudest

Neljapäeva, 7. juuli õhtul kell 7.30 esineb Toivo Raun, Kalifornia riikliku Ülikooli Long Beachis korraline ajalooprofessor, loenguga Tartu Instituudis. Ettekande teemaks on „Setudest ja Setumaast". Veidi erineval kujul see ilmub Saksamaal koguteose Von den baltischen Provinzen zu den baltischen Staaten kolmandas köites.

Toivo Raun on sündinud Tartus 1943. a. ja siirdus koos perekonnaga Ühendriikidesse 1949. a. Ta lõpetas Swarthmore College-i 1964. a. ja saavutas doktorikraadi Princetoni ülikoolis a. 1969. Tema väitekiri käsitleb 1905. a. revolutsiooni osa Eesti autonoomia õtte arengus.

Professor Raun on mitme teadusliku töö autor, kusjuures pearõhk on Eesti ajalool ärkamisajast iseseisvuseni. Hilisematest töödest võiks mainida Russification in the Baltic Provinces and Finland, 1855—1914 (kaasautor), mis ilmus Princetoni ülikooli kirjastusel 1981. a. ja „Estonian Social and Political Thought, 1905—February 1917", mis äsja ilmus Saksamaal kogumikus Die baltischen Provinzen Russlands zwischen den revolutionen von 1905 und 1917. Lähemas tulevikus on tema sulest oodata Eesti ajaloo üldkäsitlust varasematest aegadest tänapäevani, mis ilmub Hooveri Instituudi kirjastusel Stanfordi ülikoolis. Alates a. 1981 on prof. Raun olnud Balti Teaduste Edendamise Ühingu (AABS) teaduslik ajakirja Journal of Baltic Studies-i peatoimetaja.

Toivo Raun on korduvalt esinenud rahvusvahelistel konverentsidel Ühendriikides, Kanadas, Saksamaal ja Rootsis. Viimati oli tal ettekanne k.a. juunis Stokholmis 7. balti teaduste konverentsil Skandinaavias, kus tema teemaks oli ajakirjanduse osa eesti rahvusliku teadvuse arengus ärkamisajal. Samuti on ta mitmel korral esinenud Torontos ja selle ümbruses, möödunud aastal nii Metsaülikoolis kui ka Tartu Instituudis. 1983. a. alguses valiti prof. Raun Tartu Instituudi direktoraadi liikmeks.

Eestlanna tähelepanu äratav sarnasus printsessiga

Kanadas külaskäigul viibinud Wales'i printsess Diana oleks peagu Ottawas kohtunud oma teisikuga, kelleks on eestlanna Linda Ole Montrealist. „Canada Press" andis edasi teate, et printsess läks just teisele poole teed nägemata Lindat, kes pettunult pöördus tagasi koju keskkooli eksamitele.

5 ja 10 tolli pikkune Linda Ole, kes kandis sinist kleiti valge ääretisega, valgeid kingi ja sinist kübarat, äratas tähelepanu oma sarnasusega kui ta kõndis läbi rahvahulga enne tseremoonia algust Parlamendimäel.

17 aastane Linda on tuntud eesti perekonnast. Tema ema on Anne Ole ja vanaema Silvia Jürvetson.

Eesti Sihtkapital Kanadas

Annetused, testamendi-pärandused ja mälestusfondid on tulumaksuvabad. Suunake oma annetused noortele ja teistele eesti organisatsioonidele

Eesti Sihtkapital Kanadas

kaudu tulumaksuvaba kviitungi saamiseks. — Eesti Maja, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

Ajakirjandus otsustas Vietnami sõja

Endine Lõuna-Vietnami peaminister Cao Ky on pidanud Tokios ajakirjanikele ettekande, milles ta ajab süü Vietnami sõja kaotuse eest massimeediumide ja ajakirjanike peale.

Peasüü oli massimeediumite ühekülgne ja vildakas raporteerimine sõjasündmustest. Ühtki sõda pole ajakirjanikel varem olnud võimalik nii täpselt jälgida kui seda — aga ainult ühelt poolt. Põhja poole ei pääsenud ükski erapooletu ajakirjanik. See tekitas sõjaraportide inflatsiooni.

Toimetused õhutasid ajakirjanikke saatma ikka ägedamaid ja verisemaid sõnumeid. Miini otsa läinud USA sõdur andis parema uudise kui laste olukord Saigonis kommunistide raketirünnaku ajal. Song My mõrvast tehti maailmauudis, aga massimõrv Hues, kus vietkonglased mõrvasid tuhandeid, jäi märkamata.

Sel viisil loodi vildakas arvamus üle kogu maailma. Massimeediumidel õnnestus demoraliseerida terve rahvas. Vastaspool maaliti võitmatuks ja võimsaks Lõuna-Vietnami valitsus oli korrumpeerunud ja saamatu.

Lõpuks ei suutnud ei Lõuna-Vietnam ega USA sellele arvamuste survele vastu panna. USA tõmbas end tagasi ja massimeediumid olid sõja võitnud.

Sellest on õpetust võetud. Falklandi sõja ajal ei lastud enam ajakirjanikke nii lähedale. Sõjavägi peab saama sõdimiseks rahu.

Pidueelne Seedrioru

Suvihari/83 ettevalmistustööd on viimaste nädalate jooksul kulgenud intensiivselt. Kiiruga lähenev pidupäev ja nädal hiljem avamisele tulev laste suvelaager on Seedrioru juhatusele surunud suure töökoorma.

Viimastel nädalatel on olnud päevi, kus välistööd käisid tihtipeale päikesé tõusust — loojanguni, et ettevõetud töid lõpetada. Eriti tuleb siin esile tõsta Tammer'i peret, kes oma aja on andnud jäägitult Seedrioru käsutusse, samuti on rohkele sademete tõttu rohukasv tänavu olnud hää, mis on nõudnud "ületunde" ka Carl. Rajametsalt, et heinatööga valmis saada. Teda abistab selles osas Ed. Rebane, kes on hoidnud Mälestussamba väljaku eeskujulikus korras. On toimunud neljad n.n. talgupäevad, milledest võtsid osa Seedrioru nelja liikmeslinna — St. Catharinesi, Londoni, Kitcheneri ja Hamiltoni Eesti Seltsidesse kuuluvad Seedrioru tegevliikmed. Kõhumurede eest hoolitsesid tänavu samuti eelmainitud nelja linna daamid, kes kõik oma ülesannet tõsiselt võtsid, kusjuures Hamiltoni osas tugev käepigistus August Jurs'ile majandusliku panuse eest. Juhatus avaldab siinjuures kõigile tänu, kes on oma panusega — nii isikliku kohalolekuga tööpäevadel, või siis majandusliku toetusega, aidanud et eelolevaks Seedrioru Suviharja pidustuseks on kõik eeltööd tehtud, või siis lõpetamisel, ning samuti võib peale pidustusi laste suvekodu oma uksed avada kasvandikele 10 juulil.

□

Kui rääkida tööst ja töötegijatest, siis tundub, et Seedrioru nagu läheks suuremaks iga aastaga, sest tööd kasvab juurde! Tõelisélt on lugu aga nii, et Seedrioru hooned ja muud varad vananevad ja koos sellega ka Seedrioru kunagised ehitajad-hooldajad. Osa neist tublidest pioneeridest on juba oma maise teekonna lõpetanud, teised on koos Seedrioruga vanaks saanud, ning kõrvale tõmbunud. Uusi „töömurdjaid" hõrenevasse Seedrioru töömeeste rivvi on olnud senini vähevõitu. Kindel on see, et lõviosa tänavusest korrastustöödest Seedrioru aladel on teinud need, kelledel on oma isiklik „ankruplats" kohapeal, kuhu ta võib alati tulla. Talgutöödest oli osavõtt üldiselt tagasihoidlik, kuid siiski on kõik — tööde juhataja Hugo Allisma poolt plaanitsetud tööd kavakohaselt läbi viidud. Erilist organiseerimisvõimet näitas Arnold Teern Kitchenerist, kes tõi talgutöödele kaasa isegi kolm oma kanadlasest sõpra-töökaaslast, kellede päevalgad ta aga arvatavasti tasus oma taskust, kuna Seedrioru „standart tunnitasu" selleks ei piisa. Samuti väärib esiletõstmist need kolm virka kokka — pr. d Tammer, Paluveer ja Tiilen, kes terve nädala lihapirukaid voolisid, et Suviharja külalistel oleks võtta.

Seedrioru võlgneb tänu veel järgmistele organisatsioonidele ja isikutele: Eesti Abistamiskomiteele Kanadas ilusa rahatsekki eest, mis on mõeldud laste suvelaagrile. Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskusele, kes juba paar viimast aastat on majanduslikult toetanud Mälestussammaste korrashoidu. siis Olaf Kopvillemile, kelle isklikul vahendusel saadi Shelli õlikompaniilt väärtuslikku katusekatte materjali, ning eesti plastikatööstus — Scepter'i — omanikku Thomas Torokvei'd, kes annetas oma tööstuses valmistatud väärtuslikku plastik-toru.

□

Mis puutub Suviharja pidustuste eeskavalise osa ettevalmistusse kohapeal, siis alates 4. juunist, on tekkinud, muidu vaikuses konutavatesse laste magamistaredesse nädalalõppudeks elanikud. Eesti Rahvusteatri pere „kolis" Torontost Seedriorule, et iga mees oleks sellel õigel „lahinguplatsil" kodus — kui eesriie kerkib. Esitamisele tuleva lavatüki „Päike paistab" sõnaosalistele (ja ka teistele, kes kaasa teevad) antakse viimast lihvi — olgu ilm külm või kuum. Muusika juht O. Kopvillem võlub seekord kuulajaid „Vindiliste viiside" asemel romantilise mustlasmuusikaga j.n.e.

Kõige selle tegevuse taustal askeldavad aga mehed haamrite ja saagidega, püstitades lavale Raimond Vist'i näpunäidetel ungari kiriklat, koos kirikuga! Selle on kavandanud Elmar Silm, kuid on tegelikult valminud Seedrioru oma meeste — R. Visti, F. Kogeri, A. Petraska, H. Pärkma, E. Pilli, R. Rutniku ja veel teiste abiliste kätetööna. „Elektriputka" lülitite rägastikus arutab segiläinud traadiotsi lavastuse valgusemeister Kasper Kangur ja kõike seda rabelemist ja tegevust näeb-kuuleb ning koordineerib lavastaja — Lydia Vohu — kes kõrvalt vaadatuna tundub olemarahu ise!

Loodame , et kõik see vaev ja töö tasub end ära. Jääb üle vaid paluda Kõigevägevamalt ilusat ilma peopäevaks, ning rohkearvulist osavõttu — ning seda on viimased 27 aastat antud. Seedrioru poolt on värav avatud külalistele 2. juulil. Tere tulemast!

E.T.

TORONTO EESTI ÜHISPANK
958 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4K 2R6
Ühenduses on jõud
ODAVAD LAENUD KAASMAALASTELE
Informatsiooniks helistada
465-4659

EELK Usuteadusliku Instituudi VI õppeaasta loengutest osavõtnud Torontos. 1. rida, vasakult: Õp. mag. T. Nõmmik, prof.dr. V. Salo, piiskop K. Raudsepp, prof.dr. A. Võõbus, praost mag. R. Kiviranna. 2. rida — Tuuli Jürisalu, Juta Nõmmik, Endla Rüdmik, aino Männistu, Kersti Kimmel, pr. Võõbus, pr. Raudsepp, Varju Reio. 3. rida — Elmar Järvet, Heino Altosaar, Helmut Anniko, Harald Teder, õp. Helmut Rüdmik, õp. Albert Roost, Hans Lüdig, Walter Taal, Tiit Tralla, Arnold Talistu.) Pildilt puuduvad: Kand. Edgar Heinsoo, Olvi Pint, praost mag. A. Taul, dr. R. Toi).

ESTO '84 Maakondade Päev

8. kuni 15. juulini 1984. a. toimuvad Kanadas, Toronto linnas Neljandad Ülemaailmsed Eesti Päevad — ESTO '84. Kaheksale päevale on jagatud kümneid üritusi, milledest iga külaline võib osa võtta huvi kohaselt ja kasutada oleva aja piirides.

Üks neist üritusist on päevase kestvusega ja toimub teisipäeval, 10. juulil 1984. Kokkutuleku nimeks on Maakondade Päev. Teatavasti koosnes Eesti Vabariik üheteistkümnest maakonnast. Neile lisandub Hiiumaa, mis ei olnud küll administratiivselt iseseisev maakond, kuid moodustas saarena geograafiliselt omaette terviku. Sellise põhimõtte kohaselt on ka hiidlased organiseerunud paguluses.

Maakondade Päevale on teretulnud kõik rahvuskaaslased, kes on huvitatud iseenda või oma vanemate maakondlikust kuuluvusest kodumaal. See on niisiis mõeldud eesti rahvuskultuuri ja tavade viljelemiseks ja säilitamiseks.

Maakondade Päev toimub Toronto esinduslikus Royal York hotellis, mis asub kesklinnas pearaudteejaama vastas. Algus on kell 9.00 hommikul ja lõpeb kell 5.00 pärast lõunat.

Raamkava: kell 9.00 — 12.00 maakondlikud kokkutulekud, kell 12.00 — 14.00 maakondadevahelised külastamised, kell 14.00 — 17.00 ühine õhtusöök ja esinemised.

Õhtusöök maksab $20,00 isikult. Maakondlikel kokkutulekuil on väike tasu kulude katteks. Õhtusöögi ajal esineb rahvuspillide orkester. Samal ajal toimub ka rahvustikanditega kaunistatud rõivaste moenäitus. Moenäitus haarab eesti naise, mehe ja lapse puhke- ning peorõivastust ja oma uudse laadi tõttu tõotab kujuneda ülimalt huvitavaks.

Esinemisi võib toimuda ka üksikute maakondade poolt korraldatud kokkutulekuil. Igale maakonnale on reserveeritud omaette ruum, arvuliselt väiksema osavõtjaskonnaga maakondadele üks ruum kahele.

Maakondade Päeva organiseerivaks ja juhtivaks jõuks on Maakondlik Esinduskogu, kuhu kuuluvad esindajad kõigist Torontos tegutsevatest maakondlikest organisatsioonidest ning on koostöös eesti etniliste ja rahvuskultuuriliste organisatsioonidega. Mainitud maakondlike kogude tegevus on aastate jooksul olnud väga elav, haarates lugematuid hästiõnnestunud üritusi. Sellise teovõimelise ja suurepäraselt kokkusulanud mees- ja naiskondade panus garanteerib Maakondliku Päeva sajaprotsendilist õnnestumist. See on koht ja aeg, kus igaühel on võimalus kohtuda suurürituste keerises.

Tulge kõik Maakondade Päevale teisipäeval, 10. juulil 1984.a. Toronto Royal York hotellis!

Informatsiooniks: Maakondliku Esinduskogu esimees Johannes Vihma, 63 Edenvalley Dr., Islington, Ont. M9A 4Z5, Canada; abiesimees Salme Vesi, 68 High Street, Toronto, Ont. M8Y 3N9, Canada; või: „Maakondade Päev", Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada.

KUULUTUSED

palume talitusele anda KUNI KL. 8 ESMASPÄEVA ÕHTUL, et kindlustada nende ilmumine järgmises lehes.

Montreali aja-kaja

Kuigi meie — eestlased ei tarvitse ju end liiga liigutada kõigi nende Quebeci „anglo- ja francophonide" vahelise maajagamise ja kõigi nende koolikeele ja provintsi iseseisvaks kuulutamise teemal, me ometi oleme küllalt sisse kasvanud kõikidesse selle maailmanurga asjadesse ja probleemidesse ja sealjuures ka nagu kasvanud „anglophonideks", siis jälgime ikkagi üsna suure huviga kõiki neid eluavaldusi meie ümber ja lasseme end ühel kui teisel viisil nagu puudutada „anglophonide" kombel. Ja meie sümpaatiad siis teadagi veerevad rööbiti ka „anglophonide" omaga ja meie nagu ei pea ka õigeks, kui Quebeci haridusminister ikka vaidleb vastu Kanada seadusele selles, et kõikidel kanada kodanikkudel on õigus paigutada oma lapsi kas inglise või prantsuse kooli nende oma äranägemise järele. Nagu teame, tahab Quebeci haridusminister Camille Lauren suunata kõik need lapsed, kes tulevad Quebecci väljaspoolt, prantsuse kooli. Oli üldiseks arvamiseks, et seda pooldas ka provintsi peaminister Rene Levesque. Kuid oleme nüüd üllatatud, kui kuuleme, et Levesque ei arva ka ise, et see on tarvilik. See nagu annab nüüd pildi, et valitsevas parteis on oma üksteisest teisiti arvavad grupid. Ja kõige selle segaduse tagapõhjal saame pildi, et Gallup-polli viimane report — 67 protsenti Quebeci elanikkonnast ei poolda enam Levesque asjaajamist. Nii on loomulikult liberaalidel uued väljavaated nende tagasivalimiseks ja kuna sellel erakonnal on hoopis teistsugused suhted anglophonide ringkonnaga, siis see kõlab ka meile siin rõõmsama uudisena.

Kuid kõik need probleemid ei puuduta meid tõesti mitte rohkem kui ainult niiöelda pealtvaataja osas, sest meie ei ole seotud ei hariduslike ega teiste probleemidega rohkem kui öeldud ja meie hulka ei ole tulemas paljusid väljaspoolt, kes peaks muretsema oma laste kooli-keele pärast. Meie, siin Montrealis ülesse sirgunud noored on prantsuse keelt õpinud rahulikul viisil nagu õpitakse igat teist keelt igas koolis ja neile prantsuse keel on loomulik osa nende elust siin. Neile ei ole nende ülesse kasvades ja oma elukutsetöö alustamisega mingeid erilisi probleeme. Ja mis puutub meie niiöelda keskmisesse põlvkonda, siis need on osanud endid ka igati kohandada ja meie pensionäride klubi annab regulaarselt prantsuse keele kursusi ning aitab niiviisi kaasa neile, kellele seda tarvis on. Kuid näib, et see tarvidus on lihtsalt huvi selle keele kui elegantse keele vastu. Nagu nii mõnigi meist pensionäridest, kes oma pensionäri-aja täitmiseks jalutavad alllinna tänavatel ja shopping-centrites ja naudivad seal elegantse prantsuse keele kõla ja imetlevad prantslannade elegantset riietust.

Ja mis puutub sellesse, et kas meie hulgas leidub ikka veel neid, kes tahavad vahetada oma kodu Montrealist Toronto vastu, nagu seda tegid nii mõnedki meist Quebeci separatistide võimule tulles, siis ausalt — neist ei ole palju kuulda olnud. Küll jälgime huviga päevauudiseid, mis teatavad ühe kui teise „anglophoni" kompanii lahkumisest Montrealist.

HENN ARVO

KIRJAND □ K

Joonas Uulu

Nädalalõpu m

Siin-seal eesti ajalehtedes on puudutadud õige aralt, justkui kobamisi küsimust, kas USA ja Kanada on tuleviku mõttes õigel või hoopis hukkumisele viival teel. Lähtutud on siin üld- ja rahvuslikust haridusest kui demokraatia alustest. See puudutab väga tõsiselt ja sügavalt ka meie nooremat (mitte just enam otseselt noorimat!), nüüd otsapidi üle 50-ne jõudnud juurdekasvu, kelle hariduş on saadud ja arusaamad elust kujunenud siinsetes koolides. Alles nii hilja kui juunis ei suutnud arukas inimene näit. USA idarannikul enam tv-aparaati lahti hoida, kuna sealt ei tulnud muud kui lood Atlantic City mängupõrgute miljonitest, Philadelphia kovpalli-meestkonnast ja hirmsa kakofoonilise ulgumise (pidavat olema „muusikaline taust"!) foonil antav reklaam igalaadi kompuuteritest koolis, kodus, kirikus ja kõrtsis, unes ja ilmsi, sõbratari juures sängis jne.

Kuid olukord põhihariduse alal on vajunud nii sügavale allamäge, et USA president pidi peagu terve kuu väntama nagu kerilaud mööda osariike ringi, et kõnelda haridusliku taseme tõstmise vajadusest. Ja ajakirjanduses hakkas ilmuma küsimusse puutuvaid sõnavõtte. „Meie ei saa säilitada demokraatiat, kui meie kolledzhid annavad lõpetajad, kes on ettevalmistatud ainult heapalgalistele kohtadele kompuuteri- ja tehnikamaailma tarbeks, osutuvad aga filosoofias ja humanitaarainels väetikesteks. Selle asemel et „sobida" moodsasse ühiskonda, peab lõpetajal olema võime mõista elu ja kultuuri tähendust ning suunda, kaasa arvatud tehnika osa selles. Selline teadmusvõime on saavutatav ainult kirjanduse, ajaloo ja kunsti õppimise kaudu," kirjutab näit. R Schnell. „Humaniteet tõuseb uuesti ainult siis, kui ülikoolid nõuavad ranget humanitaarteaduste õpetamist ega luba muutuda õpperuume rahulikvaikseiks sadamaiks ühiskondlikele aktivistidele." lisab David van Boven. Piisaku neist näidetest, mis tulevad rahva hulgast.

Iseasi on „kõrgemad" seletused. Kõneldakse õpetajate palkade tõstmise vajadusest, kuid harva vilksa-

„Naer on ter

Rahvaluule ei ole mingi ammune minevik ega läinud sajanditesse kadunud ajalugu. Rahvaluule sünnib igialati, võrsub ümbritsevast elutegelikkusest, haarab valitsevaid olukordi ja kohatud isikuid ning peegeldab rahva püsivat vaimset elujõudu. Rahvas sureb, kui lakkab tema vaimne looming. Kuigi Jüri Nõges ise ei paiguta oma mõni aeg tagasi ilmunud 100-lk. kogumikku „Naer on terviseks" esindama rahvaluulet selle sõna tuntumas tähenduses, teeb väljaanne seda siiski ja arvestataval määral. Sest samuti nagu loeme rahvaluuleks vanasõnu ja mõistatusi, liidame sinna ka rahvanaljad, kõnekäänud ja irvhammaste ütlemised või mõne tuntud isiku komistamised kõnes, aga ka kõnetavad.

Alajaotatuna 18 peatükki, on Jüri Nõges suutnud ca 25 aasta jooksul koguda siit-säält üle 300 „kõdijutu" (nagu ta neid kutsub) ja tõestisündinud loo, mis oma terve huumorijõuga on elanud rahvasuus kohati aastakümneid ja saanud pidevalt ajalisa. Muidugi on mõnigi neist selles pikas ajas teinud läbi ka „ülikonna" kohendamisi. See ei vähenda nende väärtust, kinnitab aga omalt poolt rahva vaimse loomejõu püsivat tervist. Üksikpalade keelelise külje on säilitanud teose koostaja nõuete kohaselt originaalse, säilitades nõnda ka palade rahva-

Valimik eesti rahvanalju
„NAER ON TERVISEKS"
Üle 300 loo koos piltidega.
Hind $8.00 — postikulu $1.00
müügil „Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6

„Meie Elu" nr. 26 (1739) 1983

õppeaasta loengutest osavõtnud
g. T. Nõmmik, prof.dr. V. Salo,
õbus, praost mag. R. Kiviranna. 2.
k, Endla Rüdmik, aino Männistu,
sepp, Varju Reio. 3. rida — Elmar
niko, Harald Teder, õp. Helmut
g, Walter Taal, Tiit Tralla, Arnold
dgar Heinsoo, Olvi Pint, praost

kondade Päev

Esinemisi võib toimuda ka üksikute maakondade poolt korraldatud kokkutulekuil. Igale maakonnale on reserveeritud omaette ruum, arvuliselt väiksema osavõtjaskonnaga maakondadele üks ruum kahele.

Maakondade Päeva organiseerivaks ja juhtivaks jõuks on Maakondlik Esinduskogu, kuhu kuuluvad esindajad kõigist Torontos tegutsevatest maakondlikest organisatsioonidest ning on koostöös eesti etniliste ja rahvuskultuuriliste organisatsioonidega. Mainitud maakondlike kogude tegevus on aastate jooksul olnud väga elav, haarates lugematuid hästiõnnestunud üritusi. Sellise teovõimelise ja suurepäraselt kokkusulanud mees- ja naiskondade panus garanteerib Maakondliku Päeva saatprotsendilist õnnestumist. See on koht ja aeg, kus igaühel on võimalus kohtuda suurürituste keerises.

Tulge kõik Maakondade Päevale teisipäeval, 10. juulil 1984.a. Toronto Royal York hotellis!

Informatsiooniks: Maakondliku Esinduskogu esimees Johannes Vihma, 63 Edenvalley Dr., Islington, Ont. M9A 4Z5, Canada; abiesimees Salme Vesi, 68 High Street, Toronto, Ont. M8Y 3N9, Canada; või: „Maakondade Päev", Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada.

KUULUTUSED

palume talitusele anda KUNI KL. 8 ESMASPÄEVA ÕHTUL, et kindlustada nende ilmumine järgmises lehes.

i aja-kaja

Kuid kõik need probleemid ei puuduta meid tõesti mitte rohkem kui ainult niiöelda pealtvaataja osas, sest meie ei ole seotud ei hariduslike ega teiste probleemidega rohkem kui öeldud ja meie hulka ei ole tulemas paljusid väljaspoolt, kes peaks muretsema oma laste kooli-keele pärast. Meie, siin Montrealis ülesse sirgunud noored on prantsuse keelt õppinud rahulikul viisil nagu õpitakse igat teist keelt igas koolis ja neile prantsuse keel on loomulik osa nende elust siin. Neile ei ole nende ülesse kasvades ja oma elukutsetöö alustamisega mingeid erilisi probleeme. Ja mis puutub meie niiöelda keskmisesse põlvkonda, siis need on osanud endid ka igati kohandada ja meie pensionäride klubi annab regulaarselt prantsuse keele kursusi ning aitab niiviisi kaasa neile, kellele seda tarvis on. Kuid näib, et see tarvidus on lihtsalt huvi selle keele kui elegantse keele vastu. Nagu nii mõnigi meist pensionäridest, kes oma pensionäri-aja täitmiseks jalutavad alllinna tänavatel ja shopping-centrites ja naudivad seal elegantse prantsuse keele kõla ja imetlevad prantslannade elegantset riietust.

Ja mis puutub sellesse, et kas meie hulgas leidub ikka veel neid, kes tahavad vahetada oma kodu Montrealist Toronto vastu, nagu seda tegid nii mõnedki meist Quebeci separatistide võimule tulles, siis ausalt — neist ei ole palju kuulda olnud. Küll jälgime huviga päevauudiseid, mis teatavad ühe kui teise „anglophoni" kompanii lahkumisest Montrealist.

HENN ARVO

KIRJANDUS □ KUNST □ KULTUUR

Joonas Uulu

Nädalalõpu mõtisklusi

Siin-seal eesti ajalehtedes on puudutadud õige aralt, justkui kobamisi küsimust, kas USA ja Kanada on tuleviku mõttes õigel või hoopis hukkumisele viival teel. Lähtutud on siin üld- ja rahvuslikust haridusest kui demokraatia alustest. See puudutab väga tõsiselt ja sügavalt ka meie nooremat (mitte just enam otseselt noorimat!), nüüd otsapidi üle 50-ne jõudnud juurdekasvu, kelle haridus on saadud ja arusaamad elust kujunenud siinsetes koolides. Alles nii hilja kui juunis ei suutnud arukas inimene näit. USA idarannikul enam tv-aparaati lahti hoida, kuna sealt ei tulnud muud kui lood Atlantic City mängupõrgute miljonitest, Philadelphia kovpalli-meestkonnast ja hirmsa kakofoonilise ulgumise (pidavat olema „muusikaline taust"!) foonil antav reklaam igalaadi kompuuteritest koolis, kodus, kirikus ja kõrtsis, unes ja ilmsi, sõbratari juures sängis jne.

Kuid olukord põhihariduse alal on vajunud nii sügavale allamäge, et USA president pidi peagu terve kuu väntama nagu kerilaud mööda osariike ringi, et kõnelda haridusliku taseme tõstmise vajadusest. Ja ajakirjanduses hakkas ilmuma küsimusse puutuvaid sõnavõtte. „Meie ei saa säilitada demokraatiat, kui meie kolledzhid annavad lõpetajad, kes on ettevalmistatud ainult heapalgalistele kohtadele kompuuteri- ja tehnikamaailma tarbeks, osutuvad aga filosoofias ja humanitaaraineis väetikesteks. Selle asemel et „sobida" moodsasse ühiskonda, peab lõpetajal olema võime mõista elu ja kultuuri tähendust ning suunda, kaasa arvatud tehnika osa selles. Selline teadmusvõime on saavutatav ainult kirjanduse, ajaloo ja kunsti õppimise kaudu," kirjutab näit. R Schnell. „Humaniteet tõuseb uuesti ainult siis, kui ülikoolid nõuavad ranget humanitaarteaduste õpetamist ega luba muutuda õpperuume rahulikvaikseiks sadamaiks ühiskondlikele aktivistidele." lisab David van Boven. Piisaku neist näidetest, mis tulevad rahva hulgast.

Iseasi on „kõrgemad" seletused. Kõneldakse õpetajate palkade tõstmise vajadusest, kuid harva vilksatab kuski mõttekilluke õpetaja teadmiste tõstmise esmavajadusest. Nõnda johtub edasi, et tv-s esinev õpetajast palganõudja nimetab Marylandi osariigi rahvarikkaimaks linnaks Delaware't, ütleb Wilhelm Telli olnuvat rootslase ja kuulutab iseteadliku kindlusega, et Dickensi „Tale of Two Cities" kõnelevat Soodomast ja Komorrast. Eesti muidugi, kui sellise elukas üldse olemas, asub kas Aafrikas või Balkanil.

Üksikasjadest hoopis tähtsam on vaimsuse lamedus, noorte huvialade madalus, mis sääraste „õpetajate" poolt vormitakse. Eestlastest noorimate ühe osa üliõpilaste juureski on tulemus käega katsutav — maha „ilukirjandus", mälestused, ajalugu, filosoofia, loodusteadus! Elagu pall ja kakofoonia! Kui meenutasime selle mõttekäigu alguses nüüdseid 50-ndais aastais olijaid eestisoost haritlasi, kellel paarkümmend aastat tagasi ei olnud majanduslikke võimalusi emakeelse kirjanduse ostmiseks, siis sobivad nad täna 90%-lises enamuses oivaliselt sellesse kogupilti. Nad „ei jõua" kulutada 10-15 dollaritki oma organisatsiooni vaimsete eneseväljenduste võimaldamiseks ja kui kuulutatakse välja kirjanduse odavmüügid, siis ei oma sellised „kõlvatud äritehingud" nende suhtes mingit tähendust. Aga „päris vanadel" on need raamatud juba olemas ning paljudel pensionääridel puuduvad ostmiseks võimalused. Nii läheb hulk esmatrükke lihtsalt vastu hävinemisele, kuigi neist ei ole oodata kordustrükke. Rahvuslik looming kaob jäljetult.

Kas meie organisatsioonide liidud ja nende üksikliikmed ikka veel ei taipa, kuhu me oleme vajumas ja juba vajunud? Kas ikka veel ei leita, et on aeg ka meil asuda midagi tegema humanitaarteaduste, eriti vaimse loomingu, ajaloo ja loodusteaduste rakendamiseks meie võitluses eestluse säilitamiseks? Ajahammas pureb kiiresti ja hävitab jõuliselt, irvitades meile võitjana näkku, kuni kord ehk liiga hilja isegi taipame, et pole enam kedagi järel, kellele teostada „välisvõitlust". Milleks „välisvõitlus", kui „sisevõitluseks" ei liigutata sõrmegi? Kuidas saab püsida ilma vundamendita ehitus?

Neeme Järvi võitis tähelepanu Montrealis

Meie muusikahuvilistel Montrealis oli meeldivaks võimaluseks kaasa elada Neeme Järvi osa „Notre Dame Basilica" kontsertsaalis 21. juunil aset leidnud kontserdil. Ta esines seal külalisdirigendina.

Järgmisel hommikul Montreali päevalehes „Gazette" leidsime arvustuse Eric McLeani sulest pealkirja all: „Conductor makes debyt memorable!", kus üteldi, et Neeme Järvi pakkus koos orkestriga kuulajatele midagi, mis sundis kõiki saalis unustama seda rekordilist kuumust Montrealis sel päeval väljas ja üsna tugevalt tundaandvana ka kontsertsaalis.

Kontserdi esimeses osas orkester Neeme Järvi juhatusel esitas Tshaikovski „The Symphony No. 4". Eric McLean nimetab, et see on võrdlemisi sageli kuuldud muusikapala, kuid veelkord see sidus kõiki kuulajaid sedavõrd, et saalis on harva kuuldud sellist aplausi kui oli seekord. Teistest helitöödest oli kontserdi kavas Mozarti „Overture to Cosi fantutte" ja Mozarti „Oboe Concerto in C.K. 314".

HENN ARVO

Ilmus „Arbujate kaasaeg"

1981. a. algul ilmus Bernard Kangro teos „Arbujad", mis äratas huvi ja laialdast tähelepanu (muuseas ka kodumaal, kuhu seda sai postiga saata) ja lõppes varsti müügilt, nii et paljud jäid raamatust ilma.

Nüüd on ilmunud „Arbujate" jätkuteos „Arbujate kaasaeg" samasuguses kujunduses ja suuruses, sama alapealkirjaga: „märkmeid, mälestusi, mõtisklusi". Selles käsitletakse peamiselt arbujate kaasaega, see on 20-ndaid ja 30-daid aastaid, haarates ka meie kirjanduse arengujooni, jälgides neid tagasi koguni vanasse „hanesule-aega".

Nii nagu eelmises köites jagab autor ka siin oma mälestusi tegevusest kultuurielu sektoris. Sellest on kujunenud läbi terava silma nähtud pilt meie vabariigiaegsest kultuurielust ja selle kandjatest, olukordadest ja saavutustest, aga ka Tartu ülikoolist ja üliõpilaselust, ka teatrist keerulisel murdeajal „Vanemuises" ja paljust muust. Raamat on silmapaistev oma andmete rohkusega ja isiklike lühiportreedega meie tunasest kirjanikkonnast — mitte ainult sõnas, vaid rikkalikult samuti pildis (225 fotot ja faksimilet). „Arbujate kaasaeg" on meie kirjandusliku elu ajalugu huvitavate probleemiaetustega ja nende lahendusega. Hind $25.00. Müügil „Meie Elu" talituses, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6.

„Naer on terviseks"

Rahvaluule ei ole mingi ammune minevik ega läinud sajanditesse kadunud ajalugu. Rahvaluule sünnib igialati, võrsub ümbritsevast elutegelikkusest, haarab valitsevaid olukordi ja kohatud isikuid ning peegeldab rahva püsivat vaimset elujõudu. Rahvas sureb, kui lakkab tema vaimne looming. Kuigi Jüri Nõges ise ei paiguta oma mõni aeg tagasi ilmunud 100-lk. kogumikku „Naer on terviseks" esindama rahvaluulet selle sõna tuntumas tähenduses, teeb väljaanne seda siiski ja arvestataval määral. Sest samuti nagu loeme rahvaluuleks vanasõnu ja mõistatusi, liidame sinna ka rahvanaljad, kõnekäänud ja irvhammaste ütlemised või mõne tuntud isiku komistamised kõnes, aga ka kõnetavad.

Alajaotatuna 18 peatükki, on Jüri Nõges suutnud ca 25 aasta jooksul koguda siit-säält üle 300 „kõdijutu" (nagu ta neid kutsub) ja tõestisündinud loo, mis oma terve huumorijõuga on elanud rahvasuus kohati aastakümneid ja saanud pidevalt ajalisa. Muidugi on mõnigi neist selles pikas ajas teinud läbi ka „üldkonna" kohendamisi. See ei vähenda nende väärtust, kinnitab aga omalt poolt rahva vaimse loomejõu püsivat tervist. Üksikpalade keelelise külje on säilitanud teose koostaja nõuete kohaselt originaalse, säilitades nõnda ka palade rahvaluulelise väärtuse ja luues aluse edaspidiseks variantide lisamiseks. See vajadus on säärase töö puhul alati olemas, sest teadustajad tihti kas teadlikult või ebateadlikult kipuvad lugusid paikkondistama.

Raamat kujundatuna lihtsas, kuid kergestiloetavas trükis ja varustatuna arvuka hulga hästiõnnestunud ja sisurikastavate illustratsioonidega Mihkel Alaselt, on hinnalt kättesaadav ja leidis lõbusa majasõbrana koheselt ja kõikjal hea vastuvõtu. See omakorda kinnitab vajadust kogumistöö ajaviitmatuks jatkamiseks, sest iga surmakuulutus ajalehes viib endaga kaasa paljusid rahvaloomingulisi materjale, mida pole võimalik enam asendada. Kõnealuse köite jaoks materjalide kogumist teostas Jüri Nõges vaikselt, justkui „põranda all". Alles selle väljaande lõpus, julgustatuna senise vaeva tulemustest, avaldab ta tagasihoidlikult soovi lisamaterjali saamiseks. Ning lisa peaks leiduma veel külluses, eriti kui pidada silmas aasta algul avaldatud üleskutseid mälestuste j.m. kogumiseks vanemailt isikuilt. Siin võimaldub mitu head asja liita üheks tänuväärseks rahvuslikuks ülesandeks. Olgu avaldatud selle üleskutse täienduseks Jüri Nõgese aadress, millist kasutades saata teda huvitavad materjalid. See on : 267 Homewood Ave., Willowdale, Ont. M2R 2N4. Võibolla lisab Nõges kunagi lähemas tulevikus oma täpsustatumad soovid avalikkusele teadmiseks. See oleks vajalik küll.

Kaotaksime väga palju, kui võimaldaksime meie ajalehtedes juba aastaid ilmunud teravmeelsetel poliitilistel ja muudel mõtteteradel ning raadiosädemeil ühes äravisatavate ajalehtedega lihtsalt hävineda. See materjal oleks mitte ainult otseseks lisaks teose „Naer on terviseks" jatkuköitele, vaid samuti vaimse elujõu loovat seisu tõendavaks suure väärtusega osaks meie rahva vaimses loomingus. Peaks olema meist võimalikult paljude kohuseks lõigata need osad ajalehtedest välja ja saata säilitamiseks-kataloogimiseks Jüri Nõgesele ülal antud aadressil. Usume, et see tuleks tema edaspidisele tööle suureks abiks ning teosele sisuliseks rikkuseks. Aga ka korvamatuks lisaks meie lähisimineviku ja kaasaja elava ja edasiloova rahvaluule eluterves varamus. Väärtused ei sünni ega säili ilma avaralt ette juhitud pilgu poolt juhendatud käteta.

JOHANNES KAUP

Valimik eesti rahvanalju

„NAER ON TERVISEKS"

Üle 300 loo koos piltidega.
Hind $8.00 — postikulu $1.00

müügil „Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6

ILMUNUD
B. KANGRO

ARBUJATE KAASAEG

Märkmeid, mälestusi, mõtisklusi
(B)
280 lhk. Hind $25.00
Postiteel tellides saatekulu:
Kanadas $1.80, USA-sse $4.50

müügil „Meie Elu" talituses
958 Broadview Ave., Toronto, Ontario, M4K 2R6

Jüri Lina raamat "Öised päevad"

Pikem olukirjeldus Eestist ja Nõukogude Liidust:
* valgustab olusid hariduselus, majanduses, teaduses, kultuurielus, kirikus, sõjaväes, ehitustegevuses jne.;
* paljastab KGB töömeetodeid, esitleb ligi 200 ohvitseri, nuhki ja kaasaaitajat, koos iseloomulike juhtumitega;
* osutab punavägede tähtsamatele baasidele Eestis, Lätis, mujal (fotod), kirjeldab salarelvade väljaarendamist;
* selgitab kuritegevuse ja alkoholismi ulatust, ideoloogiliste surveavalduste mehhanismi jne.;
* tutvustab parteieliidi eluviise ja metsikut loomust (sõjainvaliidide massiline hukkamine kevadel 1965) jne.;
* edastab autori ja tema tuttavate vaenamisloo;
* esitab muljeid kokkupuutumistest tuntud vabadusvõitlejatega (Soldatov, Niklus, Tarto, Kukk) ja Lääne-võrdlusi.

Ligi 300 lk. Hind 30 dollarit Kanadas. Saata:
Jüri Lina, Friggs väg 6, 145 69 Norsborg, Sweden.

Uued eestiainelised kursused Simon Fraser'i ülikoolis

„Eesti Kultuuri Ühing Kanadas" (EKÜK) algatusel toimunud eestiaineline kursus sai märkimisväärse edu osaliseks Simon Fraser Ülikoolis (SFU) Suur-Vancouveris.

1983.a. kevadsemestril dr. Juta Kõvamees Kitchingu esimene kursus „Estonians in Canada and their Cultural Heritage" leidis sooja poolehoiu, milles krediit-üliõpilasi oli 9 ja vabakuulajaid 11, neist suurel hulgal eesti keelt mittevaldajad. Külalislektoritena esinesid prof. Karl Erdman (aatomfüüsik Briti Kolumbia ülikoolist ja Alberta vanaeestlane), prof. emer. Karl Aun Wilfrid Laurier Ülikoolist ja prof. emer. Paul Saagpakk Massachusettsi ülikoolist. Kaks 250-dollarilist stipendiumi määrati kursuse parimatele üliõpilastele. Nii sai Evaleen M. Jääger EKÜK stipendiumi ja Paul Aaloele anti sama summa „Evi Piik Saarnok and Leo Saarnok Endowment Fund"-ist. Evaleen kuulub Sfu valitsevasse nõukogusse (Board of Governors) üliõpilaste esindajana, samuti Vancouveri Eesti Seltsi juhatusse. Paul, kelle isa on eestlane ja ema rootslanna, oli esimene üliõpilane SFUs, kes lõpetas selle „Canadian Studie Major" programmi.

SFU oli eriti imponeeritud eesti ühiskonna toetavast hoiakust eestikeelse ainete õpetamiseks. Ülikoolilinnakul on Eesti nimi kõigile tuntud, mitte üksi kursuse, vaid ka avalike loengute tõttu, mida pidasid ülalmainitud professorid ja dr. Els Oksaar Hamburgist.

Järgnevateks aastateks on EKÜK juba plaanitsenud 3 kursust: sügissemestril 1983 „Estonian Folklore in its European Context"; kevadsemestril 1984 „Estonian Culture, Language and Linguistics" ja sügissemestril 1984 „Survey of Estonian Literature". Üliõpilased Kanadas ja USAs, kes on nendest kursustest huvitatud, võivad immatrikuleerida SFU-s üheks või mitmeks semestriks ja lasta krediidid üle kanda teistesse õppeasutustesse. Informatsiooniks võib kirjutada: Director of Admissions, Simon Fraser University, Burnaby. B.C. V5A 1S6.

Eesti õpetlased, kes oleksid huvitatud kursuste õpetamisest, peaksid pöörduma järelpärimiseks järgneval aadressil: Dean of Interdisciplinary Studies, Simon Fraser University, Burnaby, B.C. V5A 1S6. Sügissemestri kursuse õpetamiseks peaksid sooviavaldused olema saadetud 31. juuliks 1983.

EKÜK tänab kõiki toetajaid nii rahaliste kui raamatute annetuste eest Peale Saarnoka-nimelise fondi on Tartu Ülikooli Juubelitoimkond Lõuna-Californias teinud 2 nimetamisväärset annetust, mida siinkohal tänuga kviteerime. Üksikisikud ja organisatsioonid globaalses ulatuses, kes on huvitatud eesti kultuuri säilitamisest inglisekeelses ühiskonnas ja vabaduses, palutakse saata oma toetused Eesti Kultuuri Ühingule Kanadas (Society for the Advancement of Estonian Studies in Canada) aadressil: 6520 Oak Street, Vancouver, B.C. V6P 3Z2. Soovikorral väljastatakse kviitung maksuametile esitamiseks meie maksuvaba staatuse tõttu.

Esimese kursuse edu tiivustab meid edasi arendama oma tegevust, et saavutada Simon Fraser University juures permanentne „Endowed Chair for Estonian Studies", kuni vaba Eesti Tartu Ülikool jälle saab alustada eesti kultuurielu ilma võõra võimu kontrollita.

EKÜK

Noorsooraamatute nimekiri koostamisele

STOKHOLM — Eesti Õpetajate Keskühingu nõukogu arutas läinud aasta töötulemusi ja kavandas edaspidist tegevust. Eesti Õpetajate Keskühing on teatavasti rahvusvahelise õpetajate ühingute liidu IFTA liige ja on võtnud, kui võimalik, oma esindajate kaudu osa igal aastal peetavaist kongressidest, viimati möödunud suvel Aix-Les-Bains'is. Järgmine kongress toimub 1.–4. augustini Malta saarel.

Jätkuvaiks tööülesandeiks on kaugõppeküsimuse lahendamine ja sobivate noorsooraamatute nimekirja koostamine, nende kogumine või avaldamine uustrükis. Sellega seoses pöördub Keskühing ülemaailmselt eesti kodude poole soovitusega annetada olemasolevat noorte kirjavara või õigeaegselt korraldada nende pärandamist eesti koolidele ja haridusalastele orgnisatsioonidele.

Töökavasse on võetud ka eesti noorte rahvusliku kasvatuse fikseerimine ja üksikasjalise tegevuskava koostamine eesti noorte rahvusliku kasvatuse ühtlaseks ja süstemaatiliseks teostamiseks ülemaailmses ulatuses. Selle ülesande teostamiseks otsustati paluda esijoones Eesti Õpetajate Keskühingusse kuuluvate õpetajate ühingute/sektsioonide ja rahvusliku kasvatuse koostöökomisjoniliikmete ja nende kaudu ka eri maade rahvusliku kasvatustööga tegelevate organisatsioonide kaasabi.

Otsustati pöörduda kõigi kodukeeleõpetajate poole ettepanekuga toetada Keskühingu tegevust ja astuda selle liikmeks.

Juhatusse järgmiseks tegevusaastaks valiti: H. Kirikmäe (esimees), Joh. Ungerson (abiesimees), P. Laan (sekretär), E. Saluveer (välissekretär), E. Kotka-Nyman ja M. Mäelo (sekretäride abid), M. Lund (laekur), V. Muld (abilaekur), H. Rajamaa ja L. Sulg. Juhatusliikme kandidaadid: M. Aaldi, U. Juuno ja T. Nurk (uus). Revisjonikomisjon: A.-M. Asker, W. Grossthal ja H. Marand.

MÕTTESÄHVATUSI

Tänapäeval ei vaja inimesed enam nii palju lapsi. Puuduva lärmi eest hoolitseb raadio.

□

Kõik maailmas on relatiivne. Küsige hanedelt ja kalkunitelt, mida nad jõulupühadest arvavad.

□

Kui koerad rääkida saaksid, siis oleks meil nendega samasugused raskused nagu inimestega.

□

Põlgan inimesi, kes koeri peavad. Neil pole nii palju julgust, et endid ise hammustada.

□

Varem nimetati vallalist neidu neitsiks. Nüüd nimetatakse iga ametnikku töötavaks inimeseks.

Kogunud NIHITS

Ülemaailmne eesti päritoluga juristide nimekiri koostamisel

ESTO-80 ajal korraldatud juristide kokkutulekul Stockholmis avaldati üksmeelselt soovi, et allakirjutanud koostaks eesti päritoluga juristide nimekirja, mille alusel saaks korraldada jätkuvalt kokkutulekuid järgnevatel ülemaailmsetel Eesti Päevadel — ESTO-del.

See töö on käigus! Paljud kolleegid on juba saatnud meile oma isiklikud andmed. Täname! Siiski on põhjust arvata, et kõik pole veel vastanud.

Palume seepärast tungivalt neid eesti soost õigusteadlasi, kes saavutanud juriidilise ülikoolieksami väljaspool Eestit ja töötavad õppejõududena, kohtunikena, advokaatidena, prokuröridena, äri- ja panga juristidena, riigi- ja omavalitsuste asutustes või muudel aladel, teatada kirjalikult oma nimi, millise Ülikooli lõpetanud, millise teadusliku kraadiga ja millal, tiitel, aadress ja telefon. Ühtlasi palume märkida lühidalt millega peamiselt tegeled. Andmed saata aadressil: Advokatfirman Ervin Pang AB, Wahrendorffsgatan 8, 5 tr., S-111 47 Stockholm, Sweden, telefon: (08) 218050 või 217030.

Järgmine eesti juristide kokkutulek toimub ESTO-84 ajal Torontos. Organiseerijaks koha peal on advokaat Tõnis Laar, aadress Bell, Temple — 7 King Street East, Suite 1401, Toronto, Canada, M5C 1A6 — telefon (416)365-1442.

Kokkutuleku aeg ja koht teatatakse 1984.a. kevadel.

Koostöö elukutselisel pinnal — mitte kutsealane konkurents -- saagu Toronto kokkutuleku deviisiks!

Kõik on tere tulnud — need kes oskavad eesti keelt kui ka need kes ei oska!

ERVIN PANG, ETHEL PANG

„MEIE ELU" asutas Eesti ühiskond ja selsab eesti ühiskonna teenistuses.

TUTTAV, EKS?

SÜNDMUS

36 Klu-Klux-Klan'i liiget tuli Washingtoni demonstreerima. Nendele kogunesi vastuprotestiks 500. Politsei kaitses KKK meeste rahulikku marssi, kuid ei suutnud varsti enam korda hoida. Klani mehed said peksa ja pagesid. Politsei, kes neid kaitses, sai peksa ja tõmbus tagasi. Võidumehed märatsesid kaua, lõhkusid kaupluste aknaid ja röövisid kaupu.

RAPORT (katked)

... vulgaarsust, nagu on KKK ilmumine tänavatele, ei tohiks riigi pealinnas lubada ...

... on kahju, et vastiprotesteerijad muutusid vihaseks, kui neil ei lubatud valges rüüs vihaõhutajate kallale minna. Siis nad pidid oma viha lahutama politsei vastu. Kuid märgatagu, et kõik oli korralik seni, kui neile ei lubatud, mis oli nende õigus ...

... rüüstamine pole vastuprotesteerijatele auks, aga igas sõjas on vaprate sõdurite seas üksikuid, kes vägistavad ja röövivad. Niisugustel inimeste kogul ei ole ju kontrolli ja kriminaalne element pääseb nende hulka ...

... see kogu teadis ka, et praegune konservatiivne ülemvõim andis KKK-le julguse tulla riigi pealinna....

... Klani vastu protesteerijad ütlevad, et neil on villand sellest ja nad tahavad võidelda ja võita ...

... on häbi, et võimul olevad konservatiivid on sellise õhkkonna loonud, et KKK julgeb tänaval marssida. Sel laupäeval sai selgeks, et KKK on nagu iga teine rõvedus, mida meie rahvas ei või kannatada. See oli rahva võimas avaldus ...

Seda raporti võib lugeda „Washington Post" nov. 29, 1982 numbrist, kus see palju huvitavamalt ja pikemalt kirjeldud.

H. RIGA

ILMUNUD: **ARTUR TASKA:**

„SINI-MUST-VALGE 100 AASTAT"

484 lk. Köites. Hind $45.00. Postiteel tellides saatekulu Kanadas $3.00, USA-sse $5.55

„LOOME"

Loomingupäevade album, toimetanud Lilian Puust. Sisaldab artikleid ja allikmaterjali loomingualadelt: muusika, teater, kunst, tants, võimlemine, interdistsiplinaarsus, loovmõtlemine, eneseväljendus — ja rohkesti fotosid, jooniseid ja karikatuure. 170 lk. (bros.) Hind $15.00. Postiteel tellides saatekulu Kanadas $2.50, USA-sse $4.88

Müügil „MEIE ELU" talituses
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6

Valve Andre matkapäevik:

Halli hanega päikeseloojaku maal

Ontario valitsuse Turismi ja Meelelahutuse Ministeeriumi korraldusel toimus hiljuti ringreis etnilise meedia esindajatele põhjaääne (loode-) Ontarios. Kogu see maa-ala, Thunder Bay'st lääne pool, alates English River'ist kuni Ontario—Manitoba piirini ning loode-Ontario Kanada—USA piirist kuni Hudson Bay rannani — 60 tuhat ruutmiili — on nii rahvakeeles kui ka ametlikes turismi-väljaannetes nimetatud „Sunset Country" — „Päikeseloojaku maa". Ontario Turisminisministeeriumi poolt etniliste ajakirjanike käsutusse antud suure reisibussi nimi oli „Grey Goose" — „Hall hani", sellep siis pealkirigi „Halli hanega päikeseloojaku maal".

Terry Fox'i erakordse ja ennastohverdava Lootuse Maratoni ning tema mälestuse meenutamine äsjanähtud enam kui elusuuruse monumendi näol on jätnud meile kõigile sügava mulje.

Istume vaikselt ja igaüks omaette mõtteid mõlgutades tagasiteel Thunder Bay'sse.

Pärast filmidemonstratsiooni ja õhtusööki meie Thunder Bay peatuskohas, uues skandinaavia stiilis Valhalla hotellis, sõidame Port Arthuri sadamasse, et asuda mootor-laev „Welcome'i" pardale ringisõiduks Superiori järve Thunder Bay suures sadama-osas — suuruselt kolmas Kanadas-ja Kaministikwia jõel.

Thunder Bay on St. Lawrence'i jõge pidi kulgevate ookeani-kaubalaevade läänepoolseim lõppsadam. Teravili, mis tuuakse kohale preeria-provintsidest, hoitakse suuremõõtmelistes elevaatorites Thunder Bay sadamas kuni laevadele laadimiseni.

Meie veesõiduki pardalt vallutab vaatepiiri ühtepidi linna silueti taustal hiigel-viljasalvede orelivilestik ning teisel pool on silmapiiril Superiori veevälja taustal päikeseloojaku hilistes kiirtes 16 miili sadamast asuval maaninal kolme miili pikkuse lameda mäe „Magava hiiglase" tumenevad piirjooned.

Legend jutustab, et kaua enne Valge Mehe Superiori järve kallastele saabumist valitsesid Ojibwa indiaanlased siinseid põlismetsi ning kummardasid oma Suurt Vaimu — Nanibijou'd, kes elas Mt. McKay'l (mägi Thunder Bay lähedal). Nanibijou kaitses neid „Gitchie Gumee" (Lake Superior) ületamisel. Truuduse tasuks avaldas Nanibijou punanahkadele rikkaliku hõbeda leiukoha, kuid ennustas kahvanägude sellest teada saades teetjale kadu ning endale igaveseks kivistumist. Üks äraandlik punanahk avaldaski saladuse valgele mehele. Kanuude lähenedes puhkes hiigeltorm ning nad hukkusid. — Kus kunagi oli olnud Thunder Bay ava, oli järgmisel hommikul tõusnud järvest hiigel-kaljuneem Nanibijou kivistunud kuju — „Magava hiiglasena."

Kakabeka kosk.

On juba hiline õhtutund, kuid taevarand on ikka veel hele, kui astume jälle „kuivale maale". Pilk kinnitub veelkord „Magava hiiglase" siluetile ning veelkordselt meenub üks teine noor eesmärgile pühendunu. Temagi kuju ta kivistunud vormis, Terry Fox'i monument valgete kaskede ja „Magava hiiglase" taustal, on osa Thunder Bay vaatamis- ja mälestamisväärtustest.

TÕRJE JA KAITSE

Järgmine päev on tulvil tihedat tegevust.

Ministry of Natural Resources poolt korraldatud kavas on kõigepealt kaks külastust: Thunder Bay distrikti (31, 155 ruutkilomeetrit) metsatulekahjude vastu võitlemise peakeskusesse ning metsade taastamiseks vajalike uute pistikute ja puude arendamis-taimlasse. paberi peal ei kõla kumbki eriti huviäratav, kuid tegelikkus ületab üllatuslikult oodatu.

Tuletõrjejaam on hiigel-ettevõte komplitseeritud tehnilise aparatuuri, ilmajaamade ja ilmateadete jälgimise, vastavate järelduste ning hoiatuste tegemiseks, tuletõrjevahendite, mis hõlmavad tegelikest tõrjevahendeist kuni meeskodadele vajalike magamiskottide ja söögiriistadeni — kuni 1000 mehe jaoks -; tuletõrjevoolikute parandamisest esmaabivahenditeni, transporteeritavatest minibüroodest kuni helikopterite ja „veepommitajateni".

Metsatulekahjude vastu võitlemine nõuab suurt administratsiooni, kiireid ühenduspidamise võimalusi, alati-valmis meeskondi ning tõrjevahendeid. Südasuvel võib mõnikord tekkida kuni 20 metsapõlemist päevas!

Arvestades maa-ala suurust ning metsade rohkust ning näiteks piksest süüdatud, sageli teede puudusest ligipääsmatuid metsi, on arusaadav, kui palju inimpanust ja tehnilisi raskusi selline tohutu tõrjesüsteem eeldab ja nõuab. Aasta keskmine metsa-tulekahjude arv on saja ümber.

1980. aastal leidis aset metsapõlemine, mille vastu võitlemiseks kulus 2 kuud! Tuli hävitas ligi 32 000 aakrit metsa, — 10 aasta metsavaru, mis nõuab 100 aastat uuesti täiskasvuks. Hukkus 1 helikopter koos piloodi ja tehnikuga. — Kui palju metsloomi? — Mõtlemapanevad arvud ja sellega kaasuv arusaamine ning lugupidamine metsapõlemiste vastu võitlejate ees! —

NOOR METS KASVAB

Seal, kus loodus ise on pikse näol metsad süüdanud, või inimese käsi nad lohakusest põlema pannud, püüab mets ise tagasi kasvada. See on loomulik areng, mis aga paraku nõuab aastakümneid. Paberivabrikute metsalangetajatele järgnevad ettenägeliku ja hoolsa puidutööstusmajanduse korral tavalisti uute pistikute istutajad, et tagada uut metsakasvu. Jõulupuudegi tarbeks on vaja pidevat metsa-alade täiendamist ja uuendamist.

Selleks on aga Kanadas igal aastal vaja tohutul arvul noori puutaimi. Puude eluiga varieerub. Boreaal-(põhja-) metsades on näiteks n.n. musta kuuse eluiga 150 aastat. Suurte Järvede- St. Lawrence'i alal on „väriseva haava" kestvus 60 aasta ümber, kuna aga Briti Kolumbia rannikumetsades Douglas-kuuse iga võib ületada 1000 aasta piiri.

1946. aastal asutati Thunder Bay puutaimla, mis varustas algaastail 300-500 tuhande puuga peamiselt eramajandeid. Lähemas tulevikus loodetakse bare-root, n.ü. paljajuurelise pistikute arvu tõsta 19. miljonile, milledest enamik, ligi 12 milj. puud aastas läheb Ontario valitsuse käsutusse. Hoidikutes kasvatavate: - puu, juur ja muld- pistikute arv on varsti loodetavasti 30 milj. ümber.

Ringsõidul suurtel maa-aladel selgitab puutaimla hollandi päritoluga juhataja ettevõtte mitmesuguseid menetlusi kemikaalide kasutamise — üha vähem, kuid tulemusrikkamalt-osas, külmetustehnikat, seemendamisprotsessi, puude liikide arendamist, päikese- tuule- ja külmakaitset, kõrgvee- ja lumekaitset, ümberistutamist, putukatõrjet ja pistikute säilitamisprobleeme.

Alasse varem mittesüvenenule on nähtu ja kuuldu lausa hämmastavalt uudne, imestust- ja imetlustäratav. On hea teada, et Ontario hoolitseb selle eest, et „noor mets kasvaks!"

KAKABEKA FALLS

Vanast Fort William'ist 22 kilomeetrit ülesjõge asub imeilus Kakabeka kosk.

Kaubavahetajad pidid vanasti oma 24-jala pikkuseid kanuusid ja sajanaelaseid kandameid seljas vedama Mountain Portage'i kaudu, et all- või ülemjooksul Kaministikwa jõel neid uuesti kasutada võida. Nimetatud Kaministiquia (prants.) Voyageur Route, oli see kasutusel juba 1688. aastast alates, mil kosk avastati ning leidis kasutamist kuni 19. sajandi keskpaigani, mil Dawson Road ning hiljem CPR selle kasutamise vajatuks tegid. 1904. aastal alustati elektri-jõujaama ehitamisega, mis nüüd varustab küll elektriga kogu ümbruskonda, kuid sealjuures on kahandanud kose loomulikku võimsat langust.

Sellegipärast on jõe ligi 40-meetriline kukkumine üle kaljuseina - moodustades Kakabeka kose — ta värvilises, vahutavas tormavuses meeliülendav ja kauaks-meeldejääv pilt. On siin ennegi käidud ja oldud, kuid alati sunnib see looduslik draama peatuma ja meenutama kose legendaarset tekkelugu.

„kakabeka" tähendab Ojibwa indiaanlaste keeles „Müriseved veed." Nende territooriumile tungisid kord sisse Sioux punanahad, võttes kinni kohaliku Ojibwa pealiku tütre Greenmantle'i. Sioux'd sundisid pealiku tütre neile teed juhatama- sõiduks kanuudega piki Kaminstikwia jõge, Ojibwa laagrisse, kuid Greenmantle juhtis neid selleasemel koskedele, ise viimasel hetkel vette hüpates ja kaldale ujudes, hoiatamaks oma suguharu. Juhtkanuud hukkusid ning Ojibwa'd olid suutelised ülejäänud Sioux kallaletungijad tagasi tõrjuma.

Kes usub ja küllalt kaua veelangust silmitseb, võib veel praegugi kujutleda Ojibwa pealiku tütre kuju kose kohal hõljuvas udupilves.

□

Pärast keskpäeva-einet Kakabeka Falls pargis, kus küll punanahad meid rahule jätavad, kuid mustad kärbsed ja sääsed meid see-eest lausa elusalt tahavad ara süüa, sõidame taas edasi lääne suunas.

Muudame kellaaega ning võidame sellele päevale tunni juurde.

NYM LAKE

11,320 hektari suuruse maa-ala tulekaitsekeskus. 45-mehelised meeskonnad. Oma helikopter 100-160 jalga puulatvade kohal puristab „veepommitaja" 230 gallonit vett korraga alla.

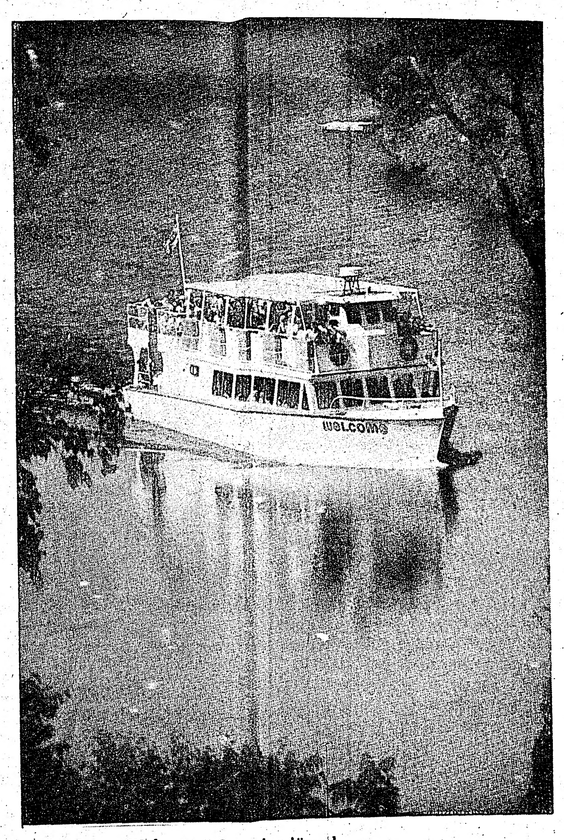

Mootorlaev „Welcome" Superior järvel.

Saame meiegi sellest pisut osa, kui pärast mõnusat kohvipausi peamajas oleme kogunenud järve kaldale demonstratsiooni-lendu ning veepommitamist jälgima. Jällegi rikkamad ühe uue kogemuse võrra!

QUETICO CENTRE

Huvitava õhtu veedame Eva järve kaldal, looduslikult kaunis Quetico seminaride ja konverentside keskuses, 30 kilomeetrit Atikokan'ist, Quetico 1974 ruutmiili suuruse provintsipargi lähedal, milles samuti põgusalt peatume.

Quetico keskuse eesmärgiks on võimaldada kursusi äritegevuse, ühiskondlike probleemide, hoolekande-asutuste ja teiste organisatsioonide huvides tegutsema vastavalt tänapäeva kiireile ühiskondlikele ja majanduslikele muudatustele.

Keskus on tegutsenud 1958. aastast saadik mittekasutaoleva ettevõttena, püüdes rikastada üksikisikute kui ka kogukondlikku elu elukutselise väljaõppe, kunstide, vaba-aja veetmise ja tervisliku elu programmide näol.

Kõik see leiab aset suurepäraselt kavandatud loengusaalide, elu- ja magamisruumide, söögisaali, ujula, sauna ja muude tarberuumide arhitektuuriliselt kooskõlastatud miljöös.

Vastuvõtt ja õhtusöök on suurepärased.

Hilisõhtu on põhjamaiselt kaua valge ja jäämameelitav. Ent ei, meid ootab juba meie „Hall hani" ning Peter valvab hoolega, et kogu tema „hanekari" oma istmetel on, enne kui me suur „Hani" käigu sisse võtab suunaga Atikokani poole.

(Järgneb)

Hõimumaalt

Soome noored suured lugejad

Soome noored armastavad ajalehti lugeda, selgus hiljuti tehtud gallupist. Ligikaudu kõik 12—20 aastased loevad lehti vähemalt mõne korra nädalas ja keskmiselt võtab see aega 20—30 minutit. Earühmas 12—14 aastat meeldib „teleka" vaatamine natuke rohkem kui ajalehtede sirvitsemine. Sedavastu 18—20 aastastele on ajalehtede lugemine selgesti regulaarsem TV-vaatamisest. Keskmiselt läheb aega noortel televisiooni juures kaduma umbes 2—3 tundi päevas ning nad vaatavad seda pisut täiskasvanuist kauem. Aga mida vanemaks noor inimene saab, seda vähem tema oma aega TV juures veedab, väidab gallup.

OOTAVAD JUUTE

Mõned usklikud ootavad, et Venemaa juudid kord transporteeritakse Soome kaudu Iisraeli. Sellest liikumisest" osavõtjate hulgas olla isegi rahvasaadikuid. Ajakirjanduse andmeil pole tegu tühjajutuga. Tõenduseks on see, et praegu kogutakse nimesid, kes tahaksid paigutada kolimise ajaks 400.000 juuti oma koju. See ary põhineb ameerika jutlustaja Steven Lightle ennustusele.. Soome jutlustaja Leo Melleri järgi ühel soome lihaprodutseerijal on olemas juutide jaoks ladu, kuhu ta on paigutanud mitme aasta jooksul 10.000 kilogrammi külmutatud liha. Sama jutlustaja väidab, et üks soomlane asutas juutide toitlustamiseks suure kalakasvatamisettevõtte, teisel olevat kaks ristikujulist viljatorni täis vilja ning ehitab kolmandat. Mõned soomlased on kortereid ostnud või andnud ehitada internaate juutide jaoks. Jutlustaja ütles siin olevat juba 40 aastat valmistatud ette massikolimiseks, sellest ainult pole avalikkuses kõneldud. Ja nii üks endine sõdur ostnud 10 bussi ja peaaegu 30 aastat need seisnud ootamas juute. Paar korda olevat siiski busside mudelid uuemateks vahetatud. Ka ühel teisel isikul olevat jätkuvalt Soome—N. Liidu piiri läheduses 15 sõiduautot stardivalmina juute ootamas.

„AUTOSTUMINE"

Soome „autostub" kogu aeg. Möödunud aastal ületas autode arv 1,5 miljoni piiri ning praegu on kõikide registreeritud sõidukite (traktorid, mootorrattad jne.) arvuks kokku natuke üle kahe miljoni. Nendest oli sõiduautosid täpselt 1.343.275. Seega oleks siis võimalik korraga kogu Soome rahvas sõiduautodesse paigutada.

Möödunud aastal müüdi kokku 128.017 uut sõiduautot, mis on 22% ehk üle 18.000 eelmisest aastast rohkem. Esimesele kohale paigutus Nissan/Datsun 18.604 ehk 14,5%. Järgnesid Ford 12.450/9,7%, Toyota 11.208/8,8%, Opel 10.734/8.4%, Lada 10.715/8,4%, Fiat 7106/5,6%, Talbot 7044/5,5%, Saab 6751/5,3%, Mazda 6557/5,1% ja Volvo 6076/4,8%.

J.M.

Iisraelis pole märgata sõjaohtu

Õp. Tõnis Nõmmik käis juutide turismikonverentsil

Õp. Tõnis Nõmmik naasus Iisraelist, kus ta esindas kanada ja eesti luteriusu kirikuid konverentsil Christian Pilgrimage Promotion Convention '83. Konverents toimus Jeruusalemas ning Tel-Avivi lähedal Herzelias, kuid konverentsi ajal toimus rida ringreise ristiusu pühadesse paikadesse, nagu Petlehemma, Kapernauma, Naini, Tiberiasse ja Natsareti. Samuti külastati teisi arheoloogilisi vaatamisväärsusi Jeerikos, Akkos ja Herodiumis ning mitmeid kibutse ja moshave, nendest kahte 5 ja 10 km Liibanoni piirist. Osavõtjaid oli 28 riigist Euroopa, Aasia, Aafrika ja Ameerika mandritelt, kokku üle 320 isiku, neist Kanadast 22. Konverentsi korraldajaks oli Iisraeli Turisminisministeerium ja lennuliin El Al.

Nagu õp. T. Nõmmik „Meie Elule" jutustas, oli vastuvõtt suurejooneline ja majutus parimates hotellides. Kuna kristlased moodustavad 60% Iisraeli külastajatest ning n.n. palverändurid nendest lõviosa, siis on arusaadav milleks juudid teevad oma parima, et oma maad kõigiti propageerida. Konverentsist osavõtjad välismaalased olid enamuses vaimulikud, turistibüroode esindajad ning ajakirjanikud, Iisraelist aga hotellide ja kibutside öömajade esindajad, turismireisude korraldajad ning turisminisministeeriumi esindajad. Konverentsi ajal kanti ette terve rida ajaloolisi, arheoloogilisi, piiblilisi loenguid, külastati väljakaevamisi, tutvuti hotellidega ja eriti uuemate arheoloogiliste leidudega Jeruusalemma vanalinnas. Lisaks sellele, püüti ka tutvustada delegaatidele tänapäeva Iisraeli, selle kultuuri ja majanduslikke ja teaduslikke saavutisi, eriti arstiteaduse ja põllumajanduse alal.

Poliitikat ametlikult välditi, kuid turismijuhid, omnibussijuhid ja teised kohalikud elanikud tegid vaheaegadel oma parima et delegaatidele oma vaatevinkleid valgustada. Konverentsi eesmärkideks paistsid olema peale ametliku, kristlaste n.n. palverännakute propageerimise, veel soetada Iisreaelile sõpru ja tahe oma maad ja eriti selle viimase 35 aasta saavutusi uhkusega näidata.

SÕJA-ÕHKKONDA POLE

Ringi reisides paistis silma, et sõja-õhkkond, mida arvasime seal leida, täiesti puudus — paistab et rahvas on igasuguste kriisidega nõnda harjunud, et peale otseste lahingute või terroriaktide, suurt kedagi ei häiri. Ajalehtedest võis siiski lugeda, et alatasa toimuvad siin või seal tsiviillaitse või kaitseliidu harjutused. Sõjaväge on alatasa liikumas, enamuses kompaniikolonnides, peaasjalikult reservistid kes lähevad kuu ajaks okupatsiooniteenistusele Liibanoni. Sellevastu peegeldus ajakirjandusest teatud rahvatüdimus, et Liibanoni sõjakäigule ei ole võidukat või vähemalt rahutoovat lahendust leitud. Huvitav oli jälgida, et Iisraeli noorsõdurite vannutamine, mida juhtusime Jeruusalema n.n. nutumüüri ees nägema, toimus suure tseremooniaga, võiks ütelda „saksa mustri järgi". Muidu jätab juutide sõjaväge Kanada sõjaväes hariduse saanud ohvitseridele kaunis kasimatu mulje. Kõneldes paari Iisraeli soomusväe ohvitseridega, kes oma hariduse samuti saanud Camp Bordenis Soomusvägede Koolis, selgus muu hulgas, et kuigi Iisraelil oma kahes viimases sõjas sai sõjasaagiks ligi 900 Nõukogude Liidus valmistatud tanki, mis korda seati ning üles võeti, ei ole need osutunud nõnda tõhusateks relvadeks kui läänes arvatakse. Neid asendatakse järjest kas Iisraeli enda „Melkara", või pruugitud, välismaalt ostetud inglise „Centurion" tankidega. Muidu paistis silma ka teisi saagirelvi ja liiklusvahendeid: vene kahureid mitmes kaliibris, egiptuse soomusautosid, egiptuse ja süüria päritoluga, kuid Nõukogude Liidus valmistatud rakette jne. Enamus relvastusest ja muust varustusest, mida maanteel ja linnades näha, oli Iisraeli, USA või Inglismaa päritoluga. Lennu- ja mereväega kokkupuuteid ei olnud.

TAGASILÖÖGID MAJANDUSELUS

Majanduselus kurdeti ka Iisraelis, nagu pea igal pool, tagasilööke. Möödunud aastal sai Iisrael tagasilöögi turismis, mis oli muidugi üheks Liibanoni sõja tulemuseks. Ajalehedkurtsid, et laevatööstus on madalkonjuktuuris, lennutööstusel ei ole nii palju välistellimisi kui loodetud. Inflatsioon on palju kõrgem kui Kanadas, kuid mitte ühtlane vaid võnkuv, mis raskendab majanduslikku planeerimist. Selle eest aga Iisraeli põllumajandus areneb suure hooga ning selle osatähtsus ekspordis suureneb aastast aastasse. Üldmulje on siiski positiivne, paistab, et ka majanduse alal ollakse olukorraga harjutud. Iisrael on õnnelikus olukorras, et juudid üle maailma toetavad igal aastal Iisraeli suurte summadega. Kuid kaua kestnud sõjalised pinged, kui just mitte sõjad, neelavad selle toetuse ja veel suure osa riigi sissetulekutest.

Kristlastele on Iisrael ikkagi üle kõige Püha Maa, Jeesus Kristuse maapealse misjoni, kannatuse, surma ja ülestõusmise asukoht. Väljaarvatud Euroopa kristlased, kes on viimastel aastatel üha rohkem külastamas talvekuudel Elatis, Punase Mere kallastel turismihotelle ja liivarandu, on enamus kristlasi ikkagi palverändurid. Siiski on Iisrael rohkem kui ainult Püha Maa, ta on elav, kosmopolitaalne, omab väikese riigi kohta mitmekülgse maastiku, rahvuse ja on tsentrumiks mitte ainult ristiusule ja juutidele, vaid on ka üheks islami usutsentrumiks ning Bahai ja mitme teise usundi keskpunkt. Kui oleme tuttavad kõige sellega, mis Püha Maa pakub kristlastele usuliselt, ajalooliselt ja arheoloogiliselt, on Iisrael ka muidu huvipakkuv riik, kus on palju omapära, kunsti ja kultuuri, mida tasub vaadelda.

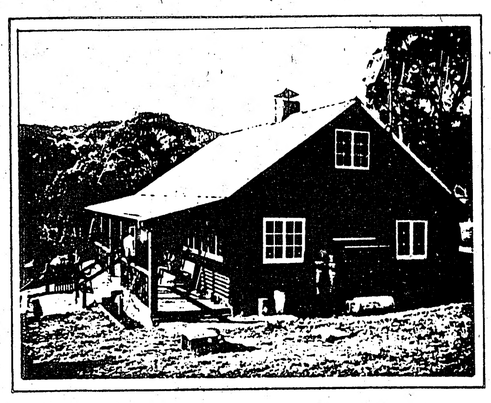

Sydney Eesti Suusaklubi taotleb klubihoone ostmist, mis asub Austraalia Lumemägedes Jindabyne'i ja Thredbo vahel. Maja mahutab mugavalt 10—12 isikut korraga , asub 25-aakrilisel krundil ja maksab 150.000 dollarit (Austraalia). Klubihoone soetamiseks asutati „Eeski Unit Trust", mille osatähe hinnaks 5000 dol. (Austraalia). Esialgsesse komiteesse kuuluvad: Karl Treffner, Mikk Nelson, Alar Lehtsalu, Tiiu Salasoo, Harald Mirlieb, Ants Tartu ja Peter Maasepp.

EESTI ALUMIINIUM KOMPANII

Akende asendamine thermo-akendega. ★ 5 tollised veerennid kuues värvis. ★ Riiastaaluste katmine.

Keldri akendele sissemurdmise vastu metallkaitsed.

Tasuta hindamine. Helistage päeval töökoda tel. 832-2238 Kodus 769-0932

OSSO INVESTMENTS INC.,

10335 Keele Str., Maple, Ontario L0J 1E0

ARMSAT

KATAR
JAAGU
neiuna Oi
sündinud 13. septembril 189
surnud 22. juuni
mä

OOTAMATULT LAHKUNUD, M
HEINRICH V
MIR
surnud 4. juunil 1
mälestavad k
õetütre

ARMAST TÄDI
PAULINE S
neiuna H
sündinud 16. novemb
surnud 12. mail
mälestavad
A
I

Farmid raskustes

Eesti põllume
pankrotist „raud

Kirjapandud ajaloo vältel ei ole keegi leidnud, et gloobuse põllupinda inimkonna toitmiseks võiks väärtuselt võrrelda mõne teise substantsiga.

Võimalik, et paljud ei tea ja võibolla pole isegi kuulnud, et 1930 a. Kanada valitsus palkas McGill'i ülikooli majandusteadlasest prof. Stephen Leacock'i, et selgitada Kanada põllupinna suurust. Hiljem valitsusele esitatud rapordis prof. Leacock väitis, et Kanadal on, peale ülesharitud põllupinna, külluses maad, mida võib kasutada põllumajandite — farmide rajamiseks. — Ja selleõttu Kanada võib toita kuni 250 miljoni inimest.

Viimane rahvaloendus näitas, et seisame oma elanike arvuga alles 25 miljoni piires. Seega peaks prof. Leacock'i avastuse järele olema Kanadal põllumaad veel enam kui 200 miljoni hinge jaoks. Kuid dr. Julian Dumask, Ottawa Põllutagavarade Instituudist, seletas hiljuti „Kanada Pressile" (CP), et prof. Leacock'i poolt omal-ajal valitsusele antud andmed ei pea paika mittemillegagi, sest Kanadal on põllumaad väga piiratud ulatuses. Tervelt 86% kogu-territooriumist on põllupidamiseks täiesti kõlbmata ja peale selle on kaugelt üle 10% äärmaid, mis kõlbuline ainult loomade karjatamiseks.

PÕLLUPIND VÄHENEB

Ühenduses sellega on tekkinud kriitika nii föderaal- kui ka provintsivalitsuste plaanide kohta, kus sellestki vähesest põllupinnast, mis sen ülesharitud, lõigatakse järk-järgult äärelinnade laiendamiseks ja iseg uute asulate rajamiseks. Koos kõig sellega kaasub ka tööstus-kaubandus-transport ja muude ettevõtet püstitamine.

Muide Kanada toitlusolukorda ai tab allakäivitada ka aastaid kestnu depressioon, kus ka farme läinu pankrotti suurel arvul ja sellele pol veel suudetud panna piiri. Puudul vastav Pikalaenu- või Põllupank kust farmerid võiks saada laen mõõduka protsendi vastu, nagu se oli üldine Ida-Euroopas enne 2 maailmasõda. Seal oli põllumajan duslaenude protsendiks kaks kun kolm (2—3), mitte aga kaubandus laenudega ühel tasemel, nagu sii kombeks, sest põllust saadud tulu laeku üheaegselt äritehingutega vaid sealt on tulu võimalik alles aas tate pärast.

FARMIDE PANKROTID

Kanada ajakirjanduses on viim sel ajal tihti kirjutatud siinseist ma janduslikest raskusist ja sealt on se gunud, et farmide pankrotimine põhjuseid võiks kokkuvõtta järgn valt: a) kõrged produktsiooni kulu kallid masinad ja kõrged töötasud, pidev langus farmeritele maksu

...ole märgata ...aohtu

...mmik käis juutide ...konverentsil

noorsõdurite vannutamine, mida juhtusime Jeruusalema n.n. nutumüüri ees nägema, toimus suure tseremooniaga, võiks ütelda „saksa mustri järgi". Muidu jätab juutide sõjavägi Kanada sõjaväes hariduse saanud ohvitseridele kaunis kasimatu mulje. Kõneldes paari Iisraeli soomusväe ohvitseridega, kes oma hariduse samuti saanud Camp Bordenis Soomusvägede Koolis, selgus muu hulgas, et kuigi Iisraelil oma kahes viimases sõjas sai sõjasaagiks ligi 900 Nõukogude Liidus valmistatud tanki, mis korda seati ning üles võeti, ei ole need osutunud nõnda tõhusateks relvadeks kui läänes arvatakse. Neid asendatakse järjest kas Iisraeli enda „Melkara", või pruugitud, välismaalt ostetud inglise „Centurion" tankidega. Muidu paistis silma ka teisi saagirelvi ja liiklusvahendeid: vene kahureid mitmes kaliibris, egiptuse soomusautosid, egiptuse ja süüria päritoluga, kuid Nõukogude Liidus valmistatud rakette jne. Enamus relvastusest ja muust varustusest, mida maanteel ja linnades näha, oli Iisraeli, USA või Inglismaa päritoluga. Lennu- ja mereväega kokkupuuteid ei olnud.

TAGASILÖÖGID MAJANDUSELUS

Majanduselus kurdeti ka Iisraelis, nagu pea igal pool, tagasilööke. Möödunud aastal sai Iisrael tagasilöögi turismis, mis oli muidugi üheks Liibanoni sõja tulemuseks. Ajalehedkurtsid, et laevatööstus on madalkonjuktuuris, lennutööstusel ei ole nii palju välistellimisi kui loodetud. Inflatsioon on palju kõrgem kui Kanadas, kuid mitte ühtlane vaid võnkuv, mis raskendab majanduslikku planeerimist. Selle eest aga Iisraeli põllumajandus areneb suure hooga ning selle osatähtsus ekspordis suureneb aastast aastasse. Üldmulje on siiski positiivne, paistab, et ka majanduse alal ollakse olukorraga harjutud. Iisrael on õnnelikus olukorras, et juudid üle maailma toetavad igal aastal Iisraeli suurte summadega. Kuid kaua kestnud sõjalised pinged, kui just mitte sõjad, neelavad selle toetuse ja veel suure osa riigi sissetulekutest.

Kristlastele on Iisrael ikkagi üle kõige Püha Maa, Jeesus Kristuse maapealse misjoni, kannatuse, surma ja ülestõusmise asukoht. Väljaarvatud Euroopa kristlased, kes on viimastel aastatel üha rohkem külastamas talvekuudel Elatis, Punase Mere kallastel turismihotelle ja liivarandu, on enamus kristlasi ikkagi palverändurid. Siiski on Iisrael rohkem kui ainult Püha Maa, ta on elav, kosmopolitaalne, omab väikese riigi kohta mitmekülgse maastiku, rahvuse ja on tsentrumiks mitte ainult ristiusule ja juutidele, vaid on ka üheks islami usutsentrumiks ning Bahai ja mitme teise usundi keskpunkt. Kui oleme tuttavad kõige sellega, mis Püha Maa pakub kristlastele usuliselt, ajalooliselt ja arheoloogiliselt, on Iisrael ka muidu huvipakkuv riik, kus on palju omapära, kunsti ja kultuuri, mida tasub vaadelda.

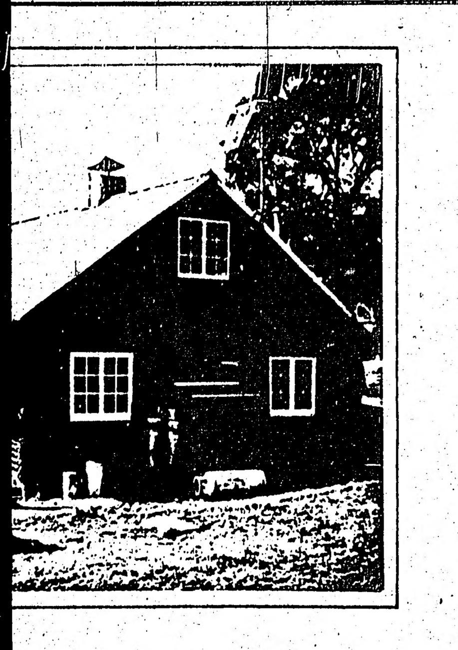

...eb klubihoone ostmist, mis asub Aust...ne'i ja Thredbo vahel. Maja mahutab ..., asub 25-aakrilisel krundil ja maksab ...Klubihoone soetamiseks asutati „Eeski ...aks 5000 dol. (Austraalia). Esialgsesse ...fner, Mikk Nelson, Alar Lehtsalu, Tiiu ... Tartu ja Peter Maasepp.

...INIUM KOMPANII
...o-akendega. ★ 5 tollised veerennid
★ Rlästaaluste katmine.
...murdmise vastu metallkaitsed.
...tage päeval töökoda tel. 832-2238
...dus 769-0932
...ESTMENTS INC.,
..., Maple, Ontario L0J 1E0

ARMSAT

KATARIINA JAAGUSTE't

neiuna Oidermann
sündinud 13. septembril 1898 Sauga vallas Pärnumaal
surnud 22. juunil 1983 Pärnus

mälestavad

poeg HELMUT perekonnaga
vend VOLDEMAR
pojapoeg OLEV perekonnaga

OOTAMATULT LAHKUNUD, MEIE ARMAST ONU VOLLIT

HEINRICH VOLDEMAR MIRA't

surnud 4. juunil 1983 Tallinnas

mälestavad kurbuses
õetütred HELMY SÄRG abikaasaga
MALLE KALM perekonnaga

ARMAST TÄDI

PAULINE SUUMANN'i

neiuna HELBERG
sündinud 16. novembril 1892 Kolga-Leesil
surnud 12. mail 1983 Göteborgis
mälestavad vennatütred
ARIADNE OJAMAA perekonnaga
INNA RANDPALU abikaasaga

MÄLESTAME KURBUSES

EDGAR MERELAID'i

Puhka rahus!

EERIKA KOLLI perekonnaga
LYDIA LEE perekonnaga
PAUL LAANVERE perekonnaga
MAGDA ja PAUL RABISSON

VARALAHKUNUD HEAD TUTTAVAT

EDGAR MERELAID'i

mälestab kurbuses
perekond KÄNGSEPP

ARMAS

EDGAR MERELAID

mälestab sügavas leinas
CANTATE DOMINO

Farmid raskustes

Eesti põllumehed päästeti pankrotist „raudvara seadusega"

Kirjapandud ajaloo vältel ei ole keegi leidnud, et gloobuse põllupinda inimkonna toitmiseks võiks väärtuselt võrrelda mõne teise substantsiga.

Võimalik, et paljud ei tea ja võibolla pole isegi kuulnud, et 1930 a. Kanada valitsus palkas McGill'i ülikooli majandusteadlasest prof. Stephen Leacock'i, et selgitada Kanada põllupinna suurust. Hiljem valitsusele esitatud rapordis prof. Leacock väitis, et Kanadal on, peale ülesharitud põllupinna, külluses maad, mida võib kasutada põllumajandite — farmide rajamiseks. — Ja selletõttu Kanada võib toita kuni 250 miljoni inimest.

Viimane rahvaloendus näitas, et seisame oma elanike arvuga alles 25 miljoni piires. Seega peaks prof. Leacock'i avastuse järele olema Kanadal põllumaad veel enam kui 200 miljoni hinge jaoks. Kuid dr. Julian Dumask, Ottawa Põllutagavarade Instituudist, seletas hiljuti „Kanada Pressile" (CP), et prof. Leacock'i poolt omal ajal valitsusele antud andmed ei pea paika mittemillegagi, sest Kanadal on põllumaad väga piiratud ulatuses. Tervelt 86% kogu-territooriumist on põllupidamiseks täiesti kõlbmata ja peale selle on kaugelt üle 10% ääremaid, mis kõlbuline ainult loomade karjatamiseks.

PÕLLUPIND VÄHENEB

Ühenduses sellega on tekkinud kriitika nii föderaal- kui ka provintsivalitsuste plaanide kohta, kus sellestki vähesest põllupinnast, mis seni ülesharitud, lõigatakse järk-järgult äärelinnade laiendamiseks ja isegi uute asulate rajamiseks. Koos kõige sellega kaasub ka tööstus-kaubandus-transport ja muude ettevõtete püstitamine.

Muide Kanada toitlusolukorda aitab allakäivitada ka aastaid kestnud depressioon, kus ka farme läinud pankrotti suurel arvul ja sellele pole veel suudetud panna piiri. Puudub vastav Pikalaenu- või Põllupank, kust farmerid võiks saada laenu mõõduka protsendi vastu, nagu see oli üldine Ida-Euroopas enne 2. maailmasõda. Seal oli põllumajanduslaenude protsendiks kaks kuni kolm (2—3), mitte aga kaubanduslaenudega ühel tasemel, nagu siin kombeks, sest põllust saadud tulu ei laeku üheaegselt äritehingutega, vaid sealt on tulu võimalik alles aastate pärast.

FARMIDE PANKROTID

Kanada ajakirjanduses on viimasel ajal tihti kirjutatud siinseist majanduslikest raskusist ja sealt on selgunud, et farmide pankrotimineku põhjuseid võiks kokkuvõtta järgnevalt: a) kõrged produktsiooni kulud, kallid masinad ja kõrged töötasud, b) pidev langus farmeritele makstud põllusaaduste hinnas ja c) kõrged laenuprotsendid pankadele. Selle tagajärjel on erakordselt kõrge ka pankrottide arv farmerite juures. Nõnda „Kanada Pressi" (CP) andmeil, käesoleva aasta esimese kolme kuu jooksul, on farmide pankrotiarv suurenenud võrreldes l.a. sama ajaga — 115 juhtu 113 vastu, kusjuures preeriafarmid on kannatanud raskemini, sest juba mitmeid aastaid on seal teravilja hinnad järjest langenud. Põllutööministeeriumi teatel farmitulu tase käesoleval aastal ei ole muutunud võrreldes eelmise aastaga, milletõttu olla vähe lootust olukorra paranemiseks.

PUUDULIK ABI

Föderaalvalitsus pööras rohkem tähelpanu farmerite pankroteerumisele alles siis, kui Kanada farmerite Elushoidva (Survival) Ühingu president Allen Wilford läks vanglas näljastreiki. Ta pisteti pokri sellepärast, et võitles ühingu liikmete ülikõrgete laenuprotsentide pärast pankurite vastu. Selleasemel aga, et ise algatada farmerite abistamist, valitsus laskis ühel oma partei parlamendiliikmel esitada parlamendile vastav seaduseelnõu. See eelnõu anti uurimiseks parlamendi põllumajanduskomisjonile C-653 all ja võtab vist pikemat aega enne kui see parlamendi poolt vastu võetakse ja farmerid võiks abile loota.

Sellises olukorras Kanada farmerite käsi võib käia halvemini, kui meie Eesti talupidajate oma, kes võlaraskustesse sattusid 1929 a. New Yorgi börsikrahhile järgneva depressioonilainele Euroopa mandril. Ka meie n.n. „Raudvara seaduse" jõustumine põllupidajate kaitseks venis normaalajast pikemaks poliitiliste parteide omavaheliste hõõrumiste tõttu. — Sotsialistid ilmutasid vähest huvi vanapõllumeeste — „hallparunite" kaitseks!

A.M.

TEADAANNE KALASPORTLASTELE

Toronto Eesti Kala ja Jahimeeste Selts korraldab teise kalapüügi võistluse sel aastal Simcoe järve Royal Beachi vetel laupäeval, 9. juulil. võistlus toimub seltsi 25 a. juubeli rändkarikale ja seltsi poolt väljapandud auhindadele. Kogunemine kell 7.00 homm. Park Motelli restorani vastas oleval Texaco bensiinijaama parkimiseplatsil. Võistluse algus kell 8.00 homm. Paadid palutakse vette lasta Virginia Beach'ist või Provincial pargist. Peale võistluse lõppemist palutakse koguneda Royal Beachi F. Aadli suvila juurde.

JUHATUS

KIRIKLIKKE TEATEID

EELK PEETRI KOGUDUS
817 M. Pleasant Rd., Toronto, Ont. M4P 2L1
Praost Andres Taul
84 Dinnick Cres., Toronto, Ont. M4N 1L8
Tel. 483-4103, kirikus 483-5847
Organist dr. Roman Toi

Pühap., 3. juulil JUMALATEENISTUS kell 11.00 hommikul.
Pühap., 10. juulil JUMALATEENISTUS kell 11.00 hommikul, teenib Usuteaduse Instituudist Tiit Tralla. JUMALATEENISTUS „Ehatares" kell 6.30 õhtul, teenib Tiit Tralla.

Pühap., 17. juulil JUMALATEENISTUS kell 11.00 hommikul.

KOGUDUSE KANTSELEI on avatud teisipäeviti 10—6, neljapäeviti 12—3 p.l.
ÕPETAJA KÕNETUNNID kolmapäeval 9.30—12 kirikus, neljapäeval 6—8 kirikus ja igal pühapäeval pärast jumalateenistust.

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
383 Jarvis St. Toronto, Ont. M5B 2C7
Õp. Udo Petersoo
3714 Beechollow Cres., Mississauga, Ont. L4Y 3T2
Tel. 624-6128, kirikus 923-5172

Pühap., 3. juulil pika nädalalõpu tõttu jumalateenistust ei ole.
Pühapäeval, 10. juulil JUMALATEENISTUS kell 7 õhtul.
Pühap., 17. juulil JUMALATEENISTUS Jõekäärul kell 11.00 hommikul.
Pühap., 24. juulil JUMALATEENISTUS kell 7 õhtul.
Pühap., 31. juulil pika nädalalõpu tõttu jumalateenistust ei ole.
ÕPETAJA SUVISED KÕNETUNNID kiriku kantseleis neljapäeviti kell 6—8 õhtul ja pärast jumalateenistusi.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
20 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077

Pühap., 3. juulil kell 11 hommikul JUMALATEENISTUS. Teenib jutl. E. Saraoja. Issanda surma mälestamine.

TORONTO EESTI S. P. ADVENTKOGUDUS
804 Broadview Ave.
(Allmaaraudtee vastas, Eesti Maja poole)
Tel. 626-3417

2. ja 9. juulil laagrikoosoleku tõttu Oshawas, jumalateenistused jäävad Torontos ära.
Pärast seda jälle laupäevased KOOSOLEKUD algusega 16. juulil igal hommikul.
Kõik teretulemast!

Vastavalt trükikoja tehnilistele nõuetele palume käsikirjad „Meie Elu" toimetusele saata masinkirjas ja võimalikult varakult enne lehe ilmumist.

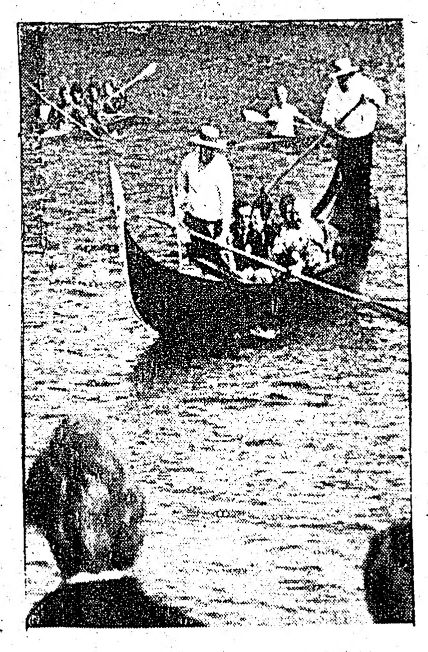

VENEETSIA GONDEL PIRITA JÕEL

Gondel Pirita jõel ei ole mitte aprillinali, vaid õige paat, mida äsja imetlesid tuhanded tallinnlased. Pesuehtne paat gondel oli itaallastel kaasas kingiks, kui and tulid okupeeritud Eesti pealinna pidama Veneetsia päevi. Mullu peeti Tallinna päevad Veneetsias ja nüüd oli itaallaste kord tulla okupeeritud Eestisse.

TORONTO EESTI EVANGEELNE KOGUDUS
Immanuell Kirik
21 Swanwick Ave.
Pastor Allan Laur
72 Appleby Cres., Markham, Ontario L3R 2L4
Tel. 477-6248

Pühap., 3. juulil kell 3 p.l. JUMALATEENISTUS, kõneleb Allan Laur. (Perekonnalaager 1—3. juulini Muskokas. Informatsioon tel. 477-6248).
Kolmap., 6. juulil kell 7.30 õhtul ingliskeelne JUMALATEENISTUS' Pastor Charles R. Swindoll'i piibliõpetuse film, teemal „Prioriteedid".

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
883 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid
36 Bards Walkway, Willowdale, Ontario M2J 4T9
499-6488

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPÄEVAL kell 3—3.30 p.l.

Pühap., 3. juulil kell 11.00 hommikul JUMALATEENISTUS, V. Krabi.
1.—3. juulil NOORTELAAGER Kiviojal.

R. S. KANE Ltd.
MATUSEMAJA
4812 Yonge Str.
(Sheppardi lähedal)
Willowdale
221-1159

MÜÜGID

Jõekäärul müüa
KRUNT
väikse majaga. Tel. 622-4650

Eesti arst valvekorras

1., 2. ja 3. juulil
Dr. T. Kuutan 751-6141
9, ja 10. juulil
Dr. R. Pahapill 921-7777
16. ja 17. juulil
Dr. T. Sauks 461-0912
23. ja 24. juulil
Dr. J. Marley 921-7777
30., 31. juulil ja 1. augustil
Dr. M. Leesment ... 481-6834

ELEKTRIK
Sisseseaded, uuendused ja parandused elumajades või ettevõtetes.
HALLING
Tel. 762-9190
Lic. E1044

JURISTID

ENN ALFRED
ADVOKAAT — NOTAR
Toronto Dominion Centre
P.O. Box 326, Room 1002
Royal Trust Tower
Toronto M5K 1K7
King—Bay
Telefon: 869-1777
24-tundi telefonivalve

MÕTTESÄHVATUSI

Poliitikud on isikud, kes füüsiliseks tööks laisad ja vaimseks rumalad.

□

Head teod kirjutatakse liivale, kuriteod raiutakse kivisse.

□

Kui poleks kasvatamata vanemaid, poleks ka kasvatamata lapsi.

□

Poliitika on näitelava, kus etteütlejaid kuuled paremini kui aktööre.

□

Inimene on kas ülenduse saanud kurat või degraadeeritud ingel.

□

Moodsad teoloogid tunnevad autostraadasid paremini kui kitsaid teid, mis viivad õndsusele.

Kogunud NIHITS

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad:
M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor
733 Mount Pleasant Rd.
(lõunapool Eglintoni)
Helistada tel. 489-8811 ● 489-8002

Külastage „MEIE ELU" kus leiate mitmesuguseid sobivaid kinkeesemeid
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

EHTEASJU
SKANDINAAVIA
KINKEESEMEID:
LINIKUID, SOHVAPATJU,
SAUNASEEPE ja TARBEID
KERAAMIKA-VAASE
HELIPLAATE
RAAMATUID (ka lastele)

„MEIE ELU" ÜKSIKNUMBRID ON MÜÜGIL:

TORONTO

Poko's Meat Products ärides	376 College St.
	767 Mt. Pleasant Rd.
Rooneeme pagariäris	484 Queen St. W.
Balint Book Store	246 Spadina Ave.
„Meie Elu" talituses	958 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen	141 Danforth Ave.
The Finnish Place	5463 Yonge St. Willowdale

THUNDER BAY

Finnish Book Store	168 Algoma St.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $40.00, 6 k. $22.00, 3 k. $15.50. USA-sse — 1 a. $44.00, 6 k. $25.00, 3 k. $17.00. Ülemeremaadesse — 1 a. $48.00, 6 k. $26.00, 3 k. $19.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $28.50, 6 k. $14.25. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $30.80, 6 k. $15.40. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $58.00, 6 k. $29.00.

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

TELLIMISKUPONG:

Palun saatke minule „MEIE ELU" .... kuuks.

Tellimisraha siinjuures ....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: ....

Postiaadress: ....

Kuupäev ....

....
(Allkiri)

LILLI ANN VISNAPUU

Sündinud USA-s 1959, lõpetas Northeastern Ohio Universities College of Medicine käesoleva aasta mais M.D. kraadiga. Ta spetsialiseerub patoloogia alal New England Medical Center'is Bostonis, samaaegselt olles assistendiks Tufts University Medical College juures. Oma BS kraadi saavutas Kent State University pre-med kursustel Ohios. Värske doktor on keemik Naima Ketta Visnapuu ja arhitekt Herk Visnapuu tütar.

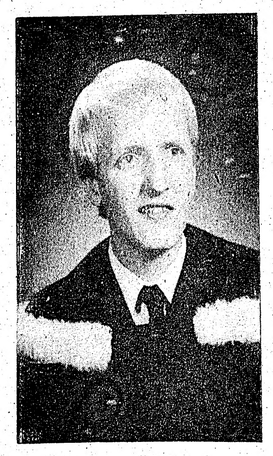

ALLAN SEIM, B.COMM.

Keskhariduse saanud Thornlea Secondary koolis Thornhillis School Honours Graduation Diplomaga. Astus Univ. of Toronto Victoria College'sse, mille lõpetas Bachelor of Commerce kraadiga. Samaaegselt õppis prantsuse keelt saavutades Major in French Language and Literature. Täiendas ennast Trois Pistoles'is St. Pierre et Miquelon saartel ja Strasbourgis Prantsusmaal. Töötab ühe suure kindlustusseltsi raamatupidamise osakonnas Computer Systems Examiner'ina. Akadeemiliselt kuulub Korp! Fraternitas Esticasse.

EI
MINGIT
KOMPROMISSI
KOMMUNISTIDEGA
K. Päts — 1918.

Vaipade ja mööbli keemiline puhastus

samuti akende pesemine. Söögituba, elutuba ja koridor $59.95. Pensionäride üürikorteritele hinna-alandus.

PEETER VALING — Tel. 690-4961

Õp. Ivar Poëll konsistooriumi assessoriks

EELK kirikukogu on peapiiskop Konrad Veemi ettepanekul kinnitanud EELK konsistooriumi uueks vaimulikuks assessoriks pärast assessor Elmar Töldsepa surma dr. theol., dotsent ja õpetaja Ivar Hans Poëlli.

Dr. Ivar Poëll (varem: Pöhl) on sündinud Tallinnas 8. augustil 1913, kus ta ka lõpetas Tallinna poeglaste kommertsgümnaasiumi 1932. Pärast sõjaväeteenistust ta õppis usuteadust 1934. a-st alates Tartu ülikoolis, mille lõpetas 1937. Piiskop H.B. Rahamägi ordineeris ta õpetajaks Tallinna Toomkirikus 19. detsembril 1937. Prooviaastal ta oli praost Jaan Lattiku juures Viljandi maakoguduses 1938.a. oktoobrist 1939. a septembrini.

Ivar Poëll tegi tegeliku usuteaduse kursuse Lundi ülikoolis 1938 ning õppis süstemaatilist usuteadust Lundi ülikoolis 1945-47 ning samas ja Zürichi ülikoolis 1956-57. Ta tegi lic. theol. eksami Lundi ülikoolis eetika ja usufilosoofia alal mais 1957 ning dr. theol. eksami Helsingi ülikoolis 4. mail 1963. Ta on olnud Turu rootsikeelse ülikooli Abo Akademi dotsendiks 1965-83.

Ivar Poëll oli Tallinna Rootsi-Soome Mihkli koguduse abiõpetajaks detsembrist 1937 jaanuarini 1938 ning juunist septembrini 1938 ja õpetajaks oktoobrist 1939 kuni septembrini 1944. Ta oli Berliini rootsi koguduse abiõpetajaks juunist 1941 märtsini 1942.

Pärast sõda ivar Poëll on teeninud eesti kogudusi Rootsis külalisõpetajana aastast 1944 kuni tänaseni. Ta oli EELK Stockholmi koguduse õpetaja kohuste täitjaks jaanuarist detsembrini 1955 ning EELK Rootsi praostkonna abipraosti kohuste täitjaks 1955-58. Talle anti EELK kuldrist 1964.

Ivar Poëll on olnud õpetajaks Rootsi kiriku kogudustes 1955-81.

Konsistooriumi koosseis on muus osas endine kirikukogu poolt möödunud aastal kinnitatud kujul.

Ameti poolest on konsistooriumi liikmed, peapiiskop Konrad Veem, kes on ka konsistooriumi presidendiks, ning piiskop Karl Raudsepp.

Teised konsistooriumi kuus liiget, nimelt abipresident Ivar Paljaku ja assessorid Vello Männa, Rein Puusepa (majandusassessor), Rudolf Reinaru, Jaan Vilvali ning Arthur Võõbuse kirikukogu kinnitas ametisse viieks aastaks edasi (1982-87).

Linna basseinid ja mänguväljakud avati

Midagi kindlamat ei viita suvele kui juuni lõpus avati üle 175 järelvalvega sulistamisbasseini ja noortele määratud mänguväljakud parkides, kooliaedade kasutamine ja meelelahutuskeskused Torontos.

Lapsed 10 a. vanuses ja nooremad, võivad end jahutada basseinides või võtta osa mitmekesisest tegevusest, nagu mängukoolidest, aktiivsetest mängudest, kunstist, käsitööst, jutude kuulamisest ja laulumängudest.

Osavõtt kõigist sellest tegevusest on maksuvaba Toronto linna elanikele.

Kavalehed, milles kirjeldatakse ülevaatlikult suvist tegevust parkides ja meelelahutuse võimalusi igale eale, on saadaval kogukonna- ja meelelahutuskeskustes ning raamatukogudes, või helistage 947-7259.

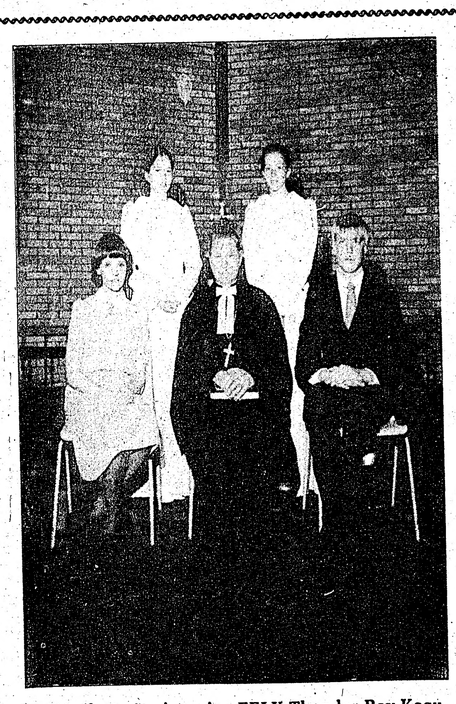

Leeriõpilaste õnnistamine EELK Thunder Bay Koguduses. Esimene rida, vasakult: koguduse organist Ingrid Bonofiglio, koguduse õpetaja Johan Teras, leeriõpilane Eric Martin Albo. Teine rida: leeriõpilased Maimu Liisa Palumäe ja Ellen May Palumäe.

Sport

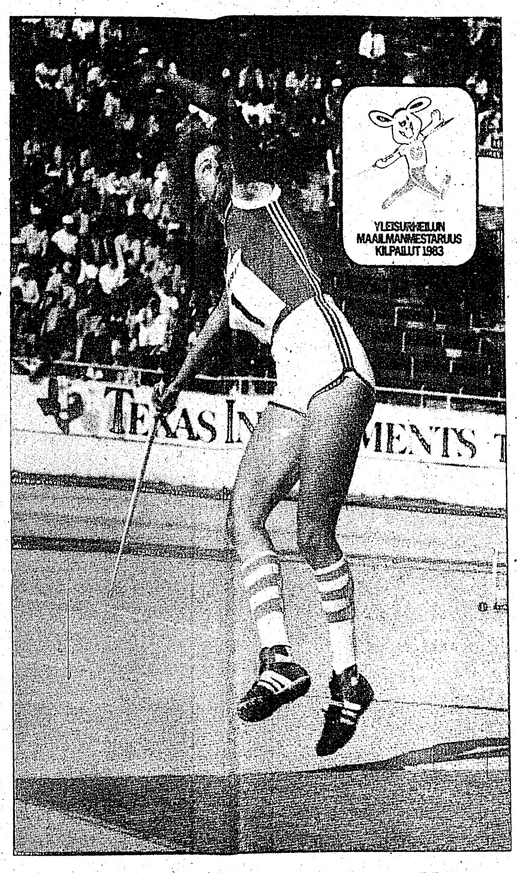

Tiina Lillak heitis jälle maailmarekordi

Mäletatavasti heitis Soomes elav Tiina Lillak möödunud aasta juunis naiste odaviske uueks maailmarekordiks 72.40. See sai aga aukohal püsida vaid viis nädalat, siis tegi kreeklanna Sofia Sakorafa uueks maailma kõigide aegade pikimaks naiste odakaareks 74.20. Tänavust hooaega alustas Tiina Lillak ettevalmistusperioodiga USA-s, Kalifornias, kus oda kandus ühel koos meestega peetud võistlustel läas ähvardavalt kaugele — 72.78.

See andis põhjuse oletamiseks, et sportlase ettevalmistused kergejõustiku esimesteks MM-võistlusteks on kulgenud loodetud ja tulemusrikast rada pidi. Kodumaale naasmisel on Tiina seda ka tõestanud — tänaseks on ta sooritanud juba kuus üle seitsmekümne meetri kandnud võiduheidet — rohkem kui maailma kõik teised odaviskajad kokku!

Loetleme need kronoloogilises järjekorras: 72.40 (saavutamise hetkel maailmarekord), 72.78, 70.02, 72.38, 72.58 ja 74.76. (taas maailmarekord). Viimane tulemus on saavutatud esmapäeval, 13. juunil Tamperes ja taas on eesti päritoluga Tiina Lillak naiste odaviske maailmarekordi omanik!

EPL

Kai Reet Heinar

Jõekääru staadionilt maailmavõistlustele

Üheks heaks iseloomujooneks Torontos elavate eesti sportlaste juures on nende tagasihoidlikkus. Siinjuures ma mõtlen meie noori. Kahtlemata üheks selliseks tagasihoidlikuks suursportlaseks on meie nais-võrkpallur Kai Reet Heinar, kes esmakordselt 5 aastaselt, nagu enamuses kõik meie noored, tutvus spordiga Udora spordistaadionil. Jätkas seda pidevalt alg-, kesk- ja kahes ülikoolis.

Tema sporditegevus algas tegelikult kergejõustiku harrastamisega, mida ta arendas oma keskkooli perioodil, võisteldes samal ajal ka eesti spordivõistlustel.

KAI REET HEINAR
Foto — H. Raigna

ESIMESED KULDMEDALID

Esimestel Ülemaailmsetel Eesti Päevadel Torontos 1972. a. peetud kergejõustiku võistlustel saavutas jooksudes ja hüpetes 5 kuldmedalit. Järgmisel 1973/74 kooli hooajal saavutas Metro Toronto High School'ide meistritiitli kõrgushüppes, võisteldes samal ajal ka mäesuusatamises, ujumises, tennisemängus ning hiljem võrkpallimängus.

Pärast keskkooli lõpetamist alustas zooloogia õppimist Toronto Ülikoolis, mille lõpetas kiitusega 1979. a. Toronto Ülikoolis õppides spetsialiseerus võrkpallimängule, kus sel ajal seal oli väga hea võrkpallitreener. Jätkas samal ajal mängimist Kalevi naiskonnas, oma akadeemilises organisatsioonis Filiae Patriae's ja Metro Toronto Globals'i meeskonnas. Selle naiskonna liikmena võttis osa Kanada meistervõistlustest, kus tema mängu jälgis Kanada rahvusmeeskonna treener ja valis teda üheks rahvusnaiskonna kandidaadiks.

RAHVUSNAISKONNAS

Pärast kahekordseid katseid võeti ta rahvusnaiskonna liikmeks. 1977 a. veebruaris võisteldes Metro Toronto Globals'i naiskonnas, tuli Kanada meistriks. Juba sel aastal juuli kuus saadeti ta Kanada rahvusnaiskonna koosseisu maailma esivõistlustele, millised toimusid Bulgaaria pealinnas Sofias. 1978 a. algasid tema kauged võistlusreisud. Esialgu varasuvel oriendis, kus seitsme nädala vältel võisteldi 18 võistlust: Tokios, Söulis, Pekingis, Kantonis, Nankingis, Shanghais, Hongkongis. Juulikuu keskel Kanada naiskond sõitis Euroopasse, kus võisteldi Varnas, Bulgaarias ja Konstantsas, Rumeenias. Sellejärele Belgradis, Münchenis, Düsseldorfi lähedal Westfalenis ja Reinimaal, Lääne-Saksamaal. Ida-Saksamaal olid võistlused Chemnitzis (praegune Karl Marx Stadt) ja peale Frankfurti võistlust sõideti Venemaale maailma meistervõistlustele, mis viidi läbi neljas linnas: Leningradis, Moskvas, Riias ja Minskis. 1979 a. juunil võistles maailma meistervõistlustel Havannas, Kuubas ja juulis Pan-Ameerika mängudel San Juanis, Puertoriikos.

SÕUDJA

1980 alustas õppimist University of Western Ontario, Londonis, valides erialaks füsioteraapia. Võrkpallivõistlusi jätkas selle ülikooli naiskonnas. 1982 a. alustas uue spordialaga — sõudmisega 8 liikmelise paadi naiskonnas. Sõudepaadi võistlused on populaarsed Ontario ülikoolide vahel. Londoni ülikoolil on sõudjate treneerimiseks eritreene. Treeningud toimusid Thames jõel ja lähedaloleval järvel enne õppetööd, algusega juba kell 5 hommikul.

Kuuenädalase treeningu järele läksid võistlema ja võitsid juba esimesel võistlusel.

Kai Reet Heinar lõpetas ülikooli sel aastal ja sai ka kohe teenistuskoha oma erialal Niagara Falls'is. Oma õpingute vältel kesk- ja kahes ülikoolis on saavutanud üksteist tunnustuskirja (awards), üheksa spordialal ja kaks luuletamise alal.

Kai Reet Heinar on kahtlemata üks meie mitmekülgsemaid ja edukamaid naissportlasi, kes on võrsunud paguluses, spordihuvi saanud Jõekääru laste suvekodust ja oma koolitöö kõrval treneerides on jõudnud üheks Kanada tippsportlaseks.

HARALD RAIGNA

NÄDALA RISTSÕNAD

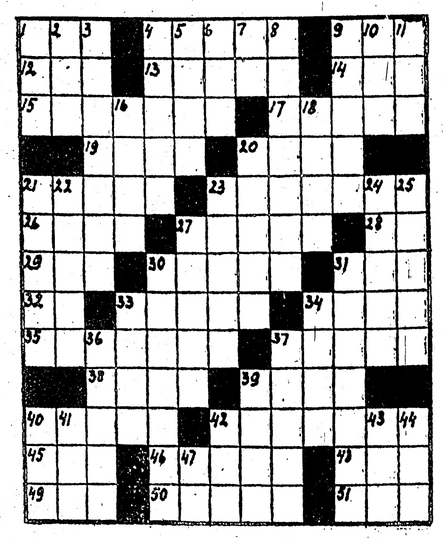

PÕIKREAD: 1. Kääbusrahva liige Aafrikas. 4. Kuninglik elukoht. 9. Kuu. 12. Mitte vana. 13. Siiski, kõigele vaatamata. 14. Rohumaa. 15. Aktiivne eesti dissident. 17. Riik Euroopas. 19. Siseelund. 20. Teatava otstarbega mööbliese. 21. Keskaegkonna teine ajastu. 23. Leiutus. 26. Hüüdsõna. 27. Kreekapärane naisenimi. 28. Noot. 29. Emane lammas. 30. Õppegrupp. 31. Aimdus. 32. Tina keemiline märk. 33. Sõimunimi ettevõtlikuma inimese kohta Eestis. 34. „Loomingu" toimetaja 1946—56. 35. Väljakannatatav. 37. Elektrijuhe. 38. USA osariik. 39. Naisenimi. 40. Küla Kambja lähistel. 42. Lill. 45. Madal naishääl. 46. Akrobaatiline hüpe. 48. Maailmaklassi kuulunud eesti maadleja. 49. Juhtub harva. 50. Mehenimi. 51. Mitte taga.

PÜSTREAD: 1. Eesti professor Kanadas. 2. Sidesõna. 3. Sihinurk astronoomias. 4. Eesti delegatsiooni juht Tartu Rahukonverentsil. 5. Vana Testamendi prohvet. 6. Mehenimi. 7. Sidesõna. 8. Vahepits. 9. Ajakiri vabas Eestis. 10. Pinnamõõdu ühik. 11. Lapsevanem. 16. Mesipuu. 18. Sirgjooneliselt. 20. Eesti kirjandustegelane USA-s. 21. Piimatoode. 22. Küla Kunda jõe ääres. 23. Ilutaim. 24. Jõujaama asukoht Eestis. 25. Riidesort. 27. Muhameedlaste jumal. 30. Linn Gruusias. 31. Mitte ajutine. 33. Koer lastekeeles. 34. Eesti maalikunstnik. 36. Rohttaim. 37. Kõrge meeshääl. 39. Vene võitluslennuki tüüp II maailmasõjas. 40. Maasse taotav puu. 41. Meteoroloogide huviala. 42. Tähestikus kolm järgimööda tähte. 43. Kaelaehe. 44. Spoor. 47. Alumiiniumi keemiline märk.

LAHENDUS

Põikread: 1. Akka, 4. Palee, 9. Mai, 12. Uus, 13. Ometi, 14. Aas, 15. Niitsoo, 17. Norra, 19. Maks, 20. Iste, 21. Juura, 23. Avastus, 26. Uhuu, 27. Agate, 28. La, 29. Ut, 30. Klass, 31. Aim, 32. Sn, 33. Kulak, 34. Alle, 35. Talutav, 37. Traat, 38. Utah, 39. Reet, 40. Vissi, 42. Kannike, 45. Ah, 46. Salto, 48. Neo, 49. Ime, 50. Ilmar, 51. Ees.

Püstread: 1. Aun, 2. Kui, 3. Asimmut, 4. Poska, 5. Amos, 6. Leo, 7. Et, 8. Einsats, 9. „Maret", 10. Aar, 11. Isa, 16. Taru, 18. Otse, 20. Vask, 21. Juust, 22. Uhina, 23. Agaav, 24. Uilla, 25. Sameet, 27. Allah, 30. Kutaisi, 31. Alatine, 33. Kuts, 34. Aren, 36. Luste, 37. Tenor, 39. Rata, 40. Vai, 41. Ilm, 42. Klm, 43. Kee, 44. Eos, 47. Al.

Liberaal Allmand ühines protesteerijatega

Endine minister P. E. Trudeau valitsuses Warren Allmand ühines ristlevate rakettide katsestamise vastu võitlevate gruppidega Ottawas. Ta on arvamisel, et USA võiks hakata oma tuumrelvade arsenaali ühekülgselt vähendama. See ei vähendavat USA sõjalist võimsust. Neid relvi olla nii-kui-nii liiga palju ja jätkuvat maakera elanikkonna mitmekordseks hävitamiseks.

Allmandi arvates olla Kanada peaminister P. E. Trudeau samal arvamisel, kuid ametlikult ta ei saavat seda arvamist avaldada, sest ta on seotud NATO-le antud kokkulepetega ja USA-le tuleb anda luba ristlevate rakettide katsestamiseks Kanada tühimaadel. Koos uusdemokraatidega Allmand hääletas parlamendis loa andmise vastu ristlevate rakettide katsestamiseks Kanada pinnal.

KUHU MINNA?

● Laup., 2. juulil Seedriori Suviharjapidustus.

● Neljap., 7. juulil prof. Toivo Raun'i referaat „Setudest ja Setumaast" Tartu College'is algusega kl. 7.30 õ.

NALJAD

Vanaisa teeb lõunainakut ja norskab kõigi registritega. Väike Joss vajutab ta vestinööpidele. Ema noomib:

„Ära vanaisa üles ärata!"

„Ega ma teda ei ärata. Katsun panna ta teise saatja peale."

□

„Kaebealune", ütleb kohtunik. „Millega võite tõendada, et varastasite lauanõud eksikombel?"

„Härra kohtunik, ma mõtlesin, et nad on hõbedast."

□

Hamburgis äratas rahva tähelepanu vana mõlkis auto. Selle tagumisel klaasil seisis:

„Võitja 12-nel liiklusõnnetusel."

□

Riiklik kontroll kirjutab pärast käitise vaatust:

„Masinad korras. Kateldes pole kivistust."

Järgmise instantsi ametnik kirjutab peale:

„Kahtlakivi otsekohe muretseda."

□

„Mu koer on kole laisk", kurdab härra Hädaste. „Teised koerad toovad rihma kui nad välja tahavad. Minu oma toob rihma asemel autovõtmed."

□

Talumees tuleb linnast. Naine päärib:

„Noh, kuidas linnas ka moed olid?"

„Nagu meie traataed. Kaitseb omandust, aga ei takista vaatlemist."

□

Õpiposs jääb järjekordselt tööle hiljaks ning kohtab tõstukis sheffi. Viimane ütleb:

„Juba jälle liiga hilja."

„Mina ka, härra direktor", vastab õpipoiss.

□

Joomalauas. Üks veinijooja küsib teiselt:

„Millest sa loobuksid ennem, kas veinist või naistest?"

„See oleneb aastakäigust."

□

Vanglapastor: „Kas mõni teie tuttavatest teid vahel ka külastama ei tule?".

Vang: „Ei, mina olin viimane mele kambast, kes kinni kukkus."